

Tiểu Quỷ, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi Mà Thôi

Contents

Tiểu Quỷ, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi Mà Thôi	1
1. Đối Đầu	2
2. Oan Gia Ngõ Hẹp	3
3. Anh Thuê Nhà Của Tôi?	5
4. Chẳng Lê.....	6
5. Kế Hoạch “trôm”fist Kiss	7
6. Chiến Dịch Tán Tình	9
7. Cậu Tức Giận Rất Dễ Thương, Thật Đấy!	10
8. Cô Biến Mất	11
9. Cô Đơn Và Đau Đớn Tạo Ra Một Ác Quỷ	13
10. Cô Nơi Đây Nhưng Sao Xa Vời Đến Vậy.	13
11. Thông Báo Về Phần Tiếp Chuyện Và Thời Hạn Chap Tiếp Theo	14
12. Kì Đà Đi Mất, Kế Hoạch 5 Năm Trước Được Tiếp Tục.	15
13. Chiếm Đoạt Và Nghi Ngờ.(h Cần Nhắc Trước Khi Đọc)	16
14. Trần Phi Hùng Người Diên Thật Rồi.	17
15. Trần Phi Hùng Người Diên Thật Rồi(phần 2)	18
16. Trần Phi Hùng Người Diên Thật Rồi.(phần 3)	19
17. Đọc Chiếm Em, Bảo Bối	21
18. Em Xin Lỗi	22
19. Tạm Biệt Anh.... Em Yêu Anh.	23
20. Lang Thang Trong Nỗi Nhớ!	24
21. 6 Năm, Tôi Đợi Em 6 Năm Rồi, Đòi Đi Sao?	25
22. Trừng Phạt	26
23. Sinh Cho Anh Một Đứa Con Rồi Đi Đâu Thì Đi.(hhh Nặng)	27
24. Muốn Thời Gian Dừng Lại Để Em Mãi Được Bên Anh(h)(s)	29
25. Yêu	30
26. Liệu Đã Có Phải Là Hạnh Phúc Cuối Cùng	31
27. Kết Thúc Tất Cả(viên Mãn)	32
28. Ova(Ngoại Truyện)	33

Tiểu Quỷ, Em Chỉ Có Thể Thuộc Về Tôi Mà Thôi

Giới thiệu

Hoàng Thu Ngọc:(cô) một cô bé thông minh, tinh nghịch, nhà chỉ còn mẹ, nghèo khó được bạn bè yêu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-quy-em-chi-co-the-thuoc-ve-toi-ma-thoi>

1. Đối Đầu

-NGOC con dậy ngay cho ta!

Như mọi ngày mama của cô luôn phát hết lợi lực vào thuật volum để gọi cô dậy

-Mama à con ngủ tí nữa

Cô đáp với giọng cực kì ngái ngủ

-Hôm nay là nhập học đại học rồi cô nàng của tôi

Và

Vuuuuuu chỉ sau 5 phút 45 giây 2 tích tắc cô đã bay ra đến cổng chỉ để lại cho mama của cô một câu

-con đi học thưa mẹ

Chạy với tốc độ 45km cô sơ chầm nên vận nội công khinh công luôn vì hôm nay cô mặc quần jean không thì...

đang nhảy xuống thì

Ràmmmm tiếng này chính xác là cô vừa đâm vào một cậu sinh viên

-cho tôi xin lỗi

-đồ mất để sau đầu

Một giọng nói cực kì lạnh vang lên. Cô nhìn lại là một cậu con trai xinh trai(@_@ vãi đẹp như thế mà bà cho cậu xinh)

-mất tôi để trước mà

-đâm vào người khác thì có mất cũng như không

Vâng một câu vô cùng lạnh

-Này nhá cậu có cần chữa người khác thế không đồ lạnh như đá

Sau khi hoa si một lúc cô đáp lại

-Đồ bà la sát

Vâng cậu lại phán thêm một câu vô cùng làm cô á khẩu

-đồ chết dẫm bà đây đã xin lỗi mà còn vậy. Dám bảo ta là bà la sát thì ta cho người biết raaaaaa

Cô tung một cú đá xoáy cực mạnh nhưng cô đâu biết cậu là một cao thủ hổ hình quyền, thái cực quyền, và cả santa nữa cậu cúi xuống lé đòn quạt chân, khá bất ngờ nhưng cô vẫn nhảy lên lé cú quạt chân và santo đá một cú đá cậu nùì xuống và nhảy ra sau cô khóa tay cô, cô mất chữ A mồm chữ O vì cậu quá nhanh cô không kịp nhìn. Nhưng cô sử dụng judo quật cậu xuống, cậu lộn một vòng đập ra sau cô lác người lé và quạt chân, cậu té cái rầm nhanh chân cô chạy luôn vì còn ở đấy chắc chắn là cậu cho cô đi gặp baba luôn quá. Cậu mở một nụ cười

“Được đấy rất thông minh ra quyền rất chính xác mạnh một cao thủ” và cậu có một quyết định là tìm cô và tái đấu cùng cô

Và xách cặp tiếp tục đến trường

2. Oan Gia Ngõ Hẹp

(Ảnh trên là Trần Phi Hùng nha) Khi đứng dạy mắt cậu dừng lại ở tấm thẻ ghi tên: Hoàng Thu Ngọc, sinh viên kinh tế.

Cậu nhéc mép “cô chết chắc rồi”. Lấy điện thoại ra và...

-Bác Tùng làm thủ tục nhập học cho cháu vào trường aszxc khoa kinh tế.... à lấy danh là học sinh vào nhờ học bổng nhé bác

Ông Tùng là quản gia cũng như bảo mẫu của cậu nghe xong sững sờ cậu chủ muốn học kinh tế sao nhưng rất nhanh trả lời

-Dạ cậu chủ

Và cậu bắt taxi đến trường aszxc luôn

—————thời gian—————

-Các em hôm nay khoa chúng ta có thêm một học sinh mới

Cả phòng nhao nhao bàn tán

-Ê ê không biết là nam hay nữ nhờ-hs1

-Tao mong là một nữ sinh cute hehehe-hs2

-xời tao nhĩ là một nam sinh đẹp rai như soái ca

.....

Và vô cùng những lời bàn tán khác cô cũng không để ý nhiều nhưng khi thấy người đi vào thì...

-ách ...

Cô vô cùng bất ngờ vì người bước vào không ai khác chính là Trần Phi Hùng nam chính của chúng ta

-Em giới thiệu về bản thân một chút đi

Cô giáo nên tiếng

-Trần Phi Hùng

Trả lời một cách cụt lủn và lạnh âm 10000°C

-Em tự chọn chỗ ngồi nhé

Cậu quét mắt qua phòng học và dừng mắt ở bàn cuối nơi cô đang ngồi nhéc môi vô cùng đều nhưng có thể khiến con gái trong lớp vỡ òa vì vẻ đẹp trai lạnh băng của cậu()

-Ngồi đây này bạn ơi

-Ngồi đây này

.....

Vô số những lời mời của các nữ sinh trong lớp, cậu bước đi và chỗ cuối cùng là bên cạnh cô, trong khi có đứa nào đó đang lấy tất cả các vị thần tiên mình biết để mong cậu không nhận gia mình nhưng trời không nhìn thấu lòng người cậu đã bước đến chỗ cô đầu tiên là đặt balo và ngồi xuống cậu phải nín cười khi nhìn cô gái bên cạnh

-Không chào hỏi người quen hả?

Cô giật thót mình nhìn sang và gian nan nuốt ngụm nước miếng

-Chào cậu mình quen nhau sao?

Cô nấp bắp tong khi cả lớp thì mắt chữ A mồm chữ O nhìn hai người

-thật không

Cậu vừa nói vừa đưa tấm thẻ sinh viên của cô gia và nhìn cô với ánh mắt “nói lại đi”. Cô mở mồm nuốt nước bọt trời sao hẳn ta có thẻ sinh viên của mình . Cậu nhếc môi.

-Sao nhận gia chưa hả mắt sau lưng.

-Này tên nhỏ mọn tôi đã xin lỗi rồi mà.

Nói xong cô mới đập đầu vào bàn mà nói mình ngu đang tỏ ra không quen vậy mà....

-Tưởng quên rồi

Cậu nhếc môi tỏ ra ta đây không dễ động vào đâu

-Tôi sao quên được cậu làm ơn làm phúc trả tôi cái thẻ ha

Cô quah ngoắt bây h phải lấy lại thẻ đã , vừa nói vừa đưa tay ra lấy thẻ nhưng

-Muốn lấy hả tí nữa đấu thắng tôi tôi trả vậy ha

Cậu quay nên tỏ vẻ đang học nhưng thật ra đang tưởng tượng rằng mặt cô ngu như thế nào khi nghe câu nói đó.

Cô thì đang vò đầu bứt tai nghĩ kế sách đối phó với cậu và..... ting một ý tưởng lóe sáng cô nở nụ cười gian vô cùng

—————hết giờ học—————

-Nào bắt đầu chứ

-Chơi luôn

Hai người thủ thế cô tấn công trước cô nhảy lên tung một cú đá, cậu cúi người xuống bởi một quả quệt chân, cô nện một vòng tung cú đâm thẳng cậu lách sang cầm tay cô và khóa về đằng sau cô quay người phá đòn tung cú song cước cậu nẩy tay đỡ cô dùng judo túm cổ áo cậu và vật xuống, cậu nhanh nhẹn lộn một cú tung cước cô chùng đôn ngã ra đất và ăn vạ cái bea cậu ngậy người cái quái gì giեն ra ở đây vậy vừa lấy còn hăng nầm mà cậu chạy lại gần cô cười thâm ngu rồi con trai ơi, cô âm thầm móc ra một cái túi bột trắng hất vào mặt cậu và.....

-oái cái,...

Mặt cậu còn bột mì không mở được mắt cô nhân cơ hội nắm cổ áo cậu quật cậu xuống, rằmmmmmm cậu ngã và linh tiếp 4 phát đập của cô lực người cậu lấy thẻ sinh viên và chạy luôn hahaha bà đây khôn lắm

Cậu chặt vật ngồi đây “cô được lắm cứ chờ đấy ”lấy cặp và về nhà.

3. Anh Thuê Nhà Của Tôi?

Sáng hôm sau đến trường cậu mang theo một khuôn mặt ờ.... xem nào ... đúng rồi rất là đều làm cô ngồi cạnh cứ lạnh hết cả gáy, tò mò đành hỏi một câu vô cùng mất hứng:

-Ủầy này hôm qua bị chị đánh cho đầu hổng rồi hả?

Và cậu cười càng đậm hơn và tung một câu vô cùng nguy hiểm:

-Hôm nay về nhớ cẩn thận ha ha ha ha

-????

Cậu ta hôm nay sao ấy nhờ, trong khi đó sinh viên nữ đang sịt máu mũi hoặc là đang chụp ảnh hiện tượng lạ “hot boy lạnh lùng Trần Phi Hùng cười tỏa nắng trong giờ học”(lạnh quá làm chi cho lên cười một cái nó hot vậy đó) và cô khi nhìn thấy nụ cười đó thì lại bất giác dùng mình

—————thời gian trôi—————

Chiều hôm đó cô về nhà trong trạng thái vô cùng hồi hộp, đến nhà cô thấy thước cửa nhà đang có vài valy đồ cô vào nhà liền hỏi mẹ:

-Sao lại có valy ở trước cửa nhà mình vậy mẹ?

-À cái đó là của cậu thuê phòng nhà mình nhà mình!

-Sao con không biết vậy, mà nhà mình làm gì có phòng ạ

-Thì cái phòng áp mái đó mẹ vừa treo biển nên là có người thuê luôn, mà còn với giá 3 triệu một tháng đó hahaha

Mẹ cô đang vừa kể vừa cười về buổi sáng vinh quang của mình, cô thì đang có dấu(?)trong đầu “ai lại đi thuê phòng áp mái với giá 3 triệu một tháng bao giờ không?” đang mãi mê nghĩ thì có tiếng gõ cửa cô chạy ra mở cửa thì....

-aaaaaaaaaaaaa

Một chuỗi âm thanh vang lên

-Hết đủ chưa cô nương ?

Vâng vô cùng thần bí anh xuất hiện ở cửa nhà cô

-Sao.... làm sa....o ...m... mà anh ... anh lại ở đây

Nấp pa nấp bấp cả một buổi chiều mới có thể nói hết câu mà cậu chưa kịp trả lời thì mẹ cô đã chen vào :

-Cậu đến rồi à phòng đã dọn xong đồ đã chuyển vào cậu tự sắp xếp nhé

Nói xong là chạy vào bếp luôn để cô ở đấy với trạng thái sững con mợ nó sờ ô hô vậy ra câu nói sáng nay của cậu ta là ý này sao, trong khi cô đang hóa đá thì cậu nhìn cô nhận xét ”hừm mắt to môi chúm chím má nhìn tròn mềm, nông mi dài cong, mà khoan mắt cô ta có màu xanh lam, nhìn..... nhìn dễ thương vãi..... ô cái what the hell mình vừa nghĩ cái gì cơ nói con bé bà chằn này dễ thương sao?(chắc dấu hiệu dô dẹt quá a=__=)nhanh chóng chấn tỉnh cậu hắng giọng:

-e hèm dẫn tôi nên phòng

Cô giật mình

-Hả... à đi theo tôi

Cô dẫn cậu lên lầu áp mái, cậu nhìn căn phòng đánh giá “tuy không lớn nhưng rất gọn gàng và có chút ấm áp” cậu cười hài lòng và xách đồ vào, cô lấy hết nòng dùng cần mà hỏi cho nó với nổi tò mò:

-Cậu thuê ở đây thật hả

-Ồ sao vậy

Cậu tỉnh bơ như không có gì, cô thì đang nổi bão “sao lại là hần ta chứ tại sao tại sao OMG cuộc sống tươi đẹp của tôi”

Cậu nhìn khuôn mặt của cô mà vô thức mỉm cười “ha ha xem tôi trị cô thế nào”

4. Chẳng Lẽ.....

Sáng hôm sau cậu vừa ngủ dậy vsen, thay quần áo xuống cầu thang thì thấy mẹ cô đang đứng trước cửa phòng cô cậu liền chào:

-chào buổi sáng bác gái, bác đang làm gì vậy ạ?

-À ta đang gọi con Ngọc dậy ấy mà, haizzz con gái con đũa mà ngủ như heo ấy.

Hê hê cô ta có tật xấu này sao

-Thế để cháu gọi cho ạ dù gì cũng cùng là bạn học

-Thế sao cảm ơn cháu nha

Vâng mẹ cô đúng là gặp may mà sáng nay đau họng không biết gọi cô kiểu gì thì có cậu gọi hộ hô hô

Cậu vào trong phòng cô đập vào mắt cậu là một màu hồng “con bé này cũng nữ tính phết ha” và quyết mắt cậu thấy cô đang nằm ngủ với tư thế rất là..... so cute:hai chân co nên ngón tay đang được cật lực mút(@-@) cậu nghĩ người nhìn “đùa nhau sao cậu không thử tin được sao mà lúc cô ngủ lại có thể dễ thương tới vậy”cậu tiến lại gần nhìn mặt của cô “khuôn mặt trái xoan, mũi nhỏ cao, lông mi dài, môi hồng nhạt, da trắng lơn..... thật là nhìn mà chỉ muốn cắn cho một phát thôi... mà khoan đã sao mình lại... lại có thể nghĩ vậy được, uầy sao tim mình đập nhanh vậy mình phải đi khám não và tim ngay thôi”(baka baka sao lại ngu vậy trời à mà là tg viết vậy ra là ta cho nó ngốc nên không chách nó được(-_-) sau khi định thần cậu gọi cô dậy

-này dậy đi học nhanh

-không trả lời

-này

-không có phản hồi

Cậu có vài mẩu đen rồi đành phải dùng sự tử hống huyền thoại thôi:

-DẠY MAU NÊN CON SÂU NGỦ KIA

Sẹt sẹt báo cáo vào hồi 6h17' có một trận động đất ở khu nhà zzzzxxxxx với cường độ 1000 hite chỉ để gọi một con sâu ngủ dậy. Cô đang ngủ thì dật mình bật dậy làm cho bộ áo ngủ tuột mất hai cúc làm nấp lộ hai quả anh đào cậu 'vô tình'nhìn vào mà muốn sịt máu mũi (biến thái, vô cùng biến thái) cô ngẩn ngơ dụi mắt mà không biết bộ dạng này của cô làm cậu hóa đá để ngắm nhìn bởi vì nó vô cùng vô cùng đáng yêu .

-Mấy giờ rồi hả tên đầu đất.

-À bây giờ đã 6h30' rồi

-Oh..... CÁI GÌ CỒ thôi chết rồi.

Cô luống cuống chạy vào phòng wc để thay quần áo, nhìn vậy mà cậu không nhịn được cười

—————-thời gian trôi—————

Chiều hôm đó cậu đến bệnh viện của gia đình để khám

-Ô cháu yêu quý sao hôm nay tới đây thăm ông chú già này vậy

Vâng viện trưởng của bệnh viện Trần gia này là ông chú quý hóa của cậu- Trần Hòa Thắng

-Cháu hôm nay tới khám bệnh

Ông chú già sửng sốt

-Sao bệnh gì, chiều chứng như thế nào, bị bao lâu rồi....

-STOP từ từ đã cháu là như thế này tim đập nhanh, đầu óc vớ vẩn

-? Là như nào nói rõ hơn đi.

-haizzzz như thế này sáng nay khi cháu nhìn con bé oan gia của cháu ngủ thì tự dưng

nghĩ là con bé dễ thương và muốn cắn nó một cái sau đó cháu còn tim đập cực kì mạnh đó cậu đoán xem cháu bị làm sao vậy?

-Hahahahahahahahaha ôi trời ơi cháu tôi hahahaha cháu mắc bệnh rồi cực nặng là đặng kháchahahaha-hah.....

Cậu nhìn chú mình mà chẳng hiểu cái mo-te gì cả

-Là bệnh gì ạ, có thuốc chữa không vậy

-Bệnh này không có thuốc chữa đâu chàng trai trẻ hahahahahaha

-CHÚ À rất cuộc là bệnh giiiiiii

Cậu ức chế lắm rồi nha cứ úp úp mở mở ai mà đoán được.

-E hèm cháu trai yêu quý cháu là mắc bệnh tương tự rồi hahahaha...

Cậu ngớ người.

-Ý chú là... là cha... cháu yêu con bé đó sao

Chú cậu gật đầu chắc nịch

Tối hôm đó cậu suy nghĩ đang nghĩ thì hình ảnh co cứ nhảy vào suy nghĩ của cậu: hình ảnh cô lúc ngủ, hình ảnh cô dụi mắt, và cả lúc áo cô bị tuột xuống nữa.... cậu bất giác nở nụ cười..... cậu giật mình “sao lại như vậy được chứ, chẳng lẽ.....”

5. Kế Hoạch “trôm”fist Kiss

-Ê bé heo dậy nhanh.

-không động tĩnh .

Cậu nheo mắt đã vậy cậu thực hiện chiếm fist kiss luôn haha.

one, thur,.....

-Aaaaaa biến thái

Và cậu tiếp đất bằng.... đầu vì bị cô cho một quyền với sức mạnh của hàng ngàn con heo

-Cô... ay da đầu tôi

-Anh sao vậy?

Hử không phải cô vừa cho cậu đo sần sa

-Tôi bị cô cho một quyền bay đập đầu xuống đất đây hử

-Sorry you ha, tại tôi mơ thấy có một tên biến thái chuẩn bị hôn tôi lên...

Trời sao mà mơ hay rở mơ đúng điều xuyết nữa xảy ra a. Cậu ôm đầu đau khổ” tại sao tại sao chỉ là kiss thôi mà khó vậy sao hử cậu sẽ phục thù đúng cậu sẽ là người lấy đi fist kiss của cô”nghĩ là làm cậu lập kế hoạch để được ”gặm” đôi môi hồng nhật đó

-Ê Hùng cậu sao vậy ?

Cô thấy cậu hôm nay lạ lắm nha trong lớp thì cứ tùm tùm

-Ngọc cô đã hôn bao giờ chưa?

????? ơ sao tự nhiên lại hỏi chuyện này cô hơi bị xấu hổ a, cô từ bé đã dữ dằn vì vậy hay bị tẩy chay a vì vậy cô làm gì có người mềm mà hôn a, cho dù 20 tuổi nhưng cô vẫn chưa mối tình rất vai a, cô đỏ mặt nhìn mà chỉ... muốn cắn a

-Chư.... chưa tôi chưa hôn ai bao giờ!

Cậu mừng ra mặt a cười tảo nắng, tách... tách...tách oa ao hót boy lạnh lùng của khoa nở nụ cười làm bao em dễ phải hoạt động hết công suất để chụp hình a và thông báo bệnh viện đặt sẵn các nhóm máu để cho các học sinh ban tài chính nhập viện, “tên này chính xác là yêu nghiệt chính hăng a” cô nhìn cậu cười mà ngẩn ngơ.

dải phân cách thời gian

-Ê cô có giám đấu với tôi lại một trận để phân tài không?

Cô ngớ người “ya phải rồi lần trước chưa phân thắng bại a, lần này ta phải cho nhà ngươi tâm phục khẩu phục .”

-Hehe được thôi!

-Phư phư người thua phải làm cho người thắng một việc ok.

-Ok .

Và hai người chèo lên lóc nhà qua cửa sổ phòng cậu lên đến nơi hai người cúi chào nhau sau đó thủ thế, lần này cô sẽ dùng sở trường là bộ santa của ba cô tạo ra, còn cậu dùng hổ hình quyền gia truyền của thầy shen-thầy dạy võ của cậu. Cô tấn công trước lướt nhẹ như một cơn gió chặt tay vào vùng xương sườn của cậu, cậu xoay mình hất tay của cô hích một cú chỏ, cô linh hoạt cúi xuống quạt chân, cậu nhảy lên tung một chưởng, cô đưa tay lên tránh bị đẩy lùi cậu nhanh tung tuyệt chiêu 28 hổ quyền liên hoàn cô dùng tay gạt tất cả các quyền của cậu lộn một vòng cước vào mặt cậu, cậu túm chân lôi lại cô mất đà ngã vào lòng cậu, cậu ôm cô cúi xuống đúng lúc cô ngửa mặt lên nhìn cậu ánh mắt chạm nhau, cậu cúi đầu xuống chạm nhẹ vào môi cô, cậu cảm nhận được mùi hương của cô mùi thơm dịu của cổ, môi cô mềm mại ngọt ngào làm cậu không muốn buông. sau một hồi cậu dời môi cô.

Cô giật mình từ 9 tầng mây chở về vùng tay tát bóp một nhát, cậu ngớ người định giải thích thì cô đã chạy mất, cậu một mình đứng đó chơi vơi, cậu hối hận”có phải mình qua vội vàng không, mình lên cho cô ấy thời gian thích ứng”. Còn cô thì chạy về phòng ôm tim đang nhảy loạn nhịp”sao cậu ta lại hôn mình, mà tại sao mình không phản kháng, tại sao mình lại thích nụ hôn đó, môi của cậu ta thật mềm và ngọt...aaaaaa Thu Ngọc người là không có tiền đồ sao lại có thể biến thái vậy chứ”.

Đêm đó có hai người hai trái tim thổn thức và đều nghĩ về đối phương .

Mọi người hãy cmt cho mình biết các lỗi để mình có thể sửa lỗi và hãy góp ý để mình viết các chap sau nha thank all, yêu mọi người.

6. Chiến Dịch Tán Tỉnh

-TÊN KIA ANH BỊ SAO VẬY HẢ ĐỂ TÔI YÊN.

Yo chị Ngọc nhà ta đang bốc hỏa a, chuyện là vậy, cậu từ sáng đến giờ không cho cô một chút diêm tư gì hết cô đi đâu cậu đi đó đi wc mà cậu còn mặt dầ đứng ở ngoài aaaaaa cô muốn chết.

-Không có gì tôi chỉ đang canh con thỏ nhỏ thôi .

??????Đầu cô quay vòng vòng thỏ á làm gì có đầu lạ nhỉ, cô hết quay trái rồi lại phải để tìm con thỏ mà anh nói.

-Đâu tôi có thấy đâu?

“Em chính là thỏ trắng đó bé con”đúng cô chính là một con thỏ trắng thuần khiết, tuy bề ngoài tomboy và nóng nảy dữ tợn nhưng cô quá ngốc nghếch, trong 2 tuần nay cậu luôn luôn đi theo chăm sóc, bày tỏ tình cảm qua hành động nhưng cô vẫn vậy, không tỏ ra gì, thậm chí có cả bài xích đối với cậu, cậu nhếch môi cười khổ.

“Cậu ta mấy hôm nay sao vậy chứ cứ dịu dàng và chiều cô như thế làm tim cô cứ.....nhảy loạn nhịp a, cô cực kì khó chịu a.”cô không phải bài xích nhưng cậu quan tâm tới cô thái quá làm cô có chút không quen.

-Ăn gì không tôi lấy cho?

-Không- Lạnh nhạt

Ya cuộc đối thoại làm cho cả căn teen choáng váng, trời ơi nam thần của khoa kinh tế lại để ý đứa “traí không gái thiếu”(tức là trai không phải mà cũng không là gái) trời ơi thậtf là vkl, hội con gái ái mộ Phi Hùng bị một màn làm cho tức ngực khó thở mặt đỏ tóc rụng đứng mất bắn điện oaoa số Thu Ngọc thật là khổ a huhuhuhuhu.

-Ăn cơm sườn ha?

Nói xong chạy biến không để cô kịp ú ớ gì.

Sau 2’15 cậu đã để xuất cơm trước mặt cô, mùi hương xông vào mũi làm cô bụng sôi gan réo, cô nhanh chóng cầm thìa và..... chén, cậu nhìn thấy như vậy bất giác cười cô như vậy thật là đáng yêu a.

-Ây Phi.....aaaaaaaaaaaaa

Cô đang vào phòng cậu để hỏi bài thì thấy cậu nửa nute chỉ có cái khăn che chỗ cần che

Oaoa phọt máu mũi a thân hình của cậu do từ bé đã luyện võ lên ngực lộ, bụng sáu múi, nice body.

-Sao đẹp không?

-Anh anh mau mặc quần áo vào nhanh.

Cậu nở nụ cười ma mị và đều cẳng lại gần cô thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đang đỏ ửng vì ngượng nhìn vô cùng dễ thương, cậu không kim lòng mà lẳng mặt cô lên nhẹ nhàng đặt lên đó nụ hôn.

Cô bị cậu quấn hút vào nụ hôn dần dần nụ hôn chở lên nóng hơn, cậu nhẹ nhàng tách hàm răng của cô dùng lưỡi mô tả miệng cô.....

-Thu Ngọc...Phi Hùng hai đứa đâu rồi

Tiếng gọi làm cô giật mình, mặt đỏ ửng chạy xuống nhà, cậu nhìn cô như con thỏ chạy thì phì cười.

Tối đó cô thao thức nụ hôn của cậu làm cô thấy ấm áp, cô nhớ tới thân hình của cậu mà chảy nước miếng.....oa oa không phải chứ tại sao cô lại trở thành sắc nữ vậy .

Cậu thì cười tươi hơn hoa môi cô thật mềm mại làm cậu lưu luyến cậu thật sự là yêu cô thật rồi, con thỏ nhỏ này phải là của giêng cậu chỉ để cậu thưởng thức thôi hahahaha.

7. Cậu Túc Giận Rất Dễ Thương, Thật Đây!

Sáng hôm sau cô dậy sớm hơn cậu chạy đến trường trước, “chạy ta chạy a”, lý do sao thì là.... cô sợ gặp mặt cậu, nếu vậy cô chắc chắn sẽ... sẽ đỏ mặt vì xấu hổ và tức vì cô mất hai nụ hôn là bị cậu câu dẫn nha, cô thật đáng thương a, cậu thì nhìn không thể tươi hơn, cười như chưa từng được cười, cười như một thằng chồn trại, nhưng mà vì sáng nay cô không có chờ cậu học nên đầu có hơi đen.

-NGOC.

-Gi?

-SAO SÁNG NAY KHÔNG CHỜ TÔI ĐI HỌC CÙNG?

-Sao phải chờ?

Cuộc nói chuyện của cô và cậu làm mấy học viên mù mờ, chờ đi học... Ở CHUNG(óc suy đoán super pro). Tin tức đó làm cả trường láo loạn “hot boy Trần Phi Hùng ở chung với Hoàng Thu Ngọc hay còn có biệt danh ‘bà chằn dễ thương’” thật là nóng quá đi.

Thế là sáng hôm sau cô đi đến trường mà sau lưng bị bao ánh mắt từ hâm mộ, ghen tị, “kẹo đồng”, tóe lửa, bị thương vì một bông hoa tuy ‘hơi’ dữ nhưng lại vô cùng cute đã có chủ, thậm chí có cả con gái cũng có loại ánh mắt luyến tiếc cô (@_@) (chắc là do cô có phong cách tomboy lên có vài nữ sinh mến mộ ha^^) đây là lần đầu tiên cô bị soi từ mọi phía như vậy nên có phần không tự nhiên nên cô chạy chước để cho cậu ở đó mà cười khi nhìn cái bộ dạng thỏ nhỏ bỏ chạy đó thật là đáng yêu .

Vào đến lớp đang đi thì cô bị ngáng chân ngã eo va vào thành bàn, cô nhăn mày đau đớn cậu vừa vào thấy cô đau thì chạy lại ngay lập tức bế cô lên chạy vào phòng y tế.

-Có đau lắm không?

-Hơi hơi.

-Mà cậu làm sao để bị ngã thành ra như vậy?

-Hình như tôi bị ngáng chân.

Cậu trầm ngâm không biết là ai.

Cậu cho quản gia Trần đi điều tra thì gia là học trưởng, thiên kim của tập đoàn Vũ Thánh_ Vũ Thanh Mai, cậu nhú mày gọi điện cho bố cậu- Trần Tuấn Trạch.

-Bố!

-Chắc, hôm nay anh nhớ tới ông bố già này sao?

-Thôi nào bố, bố giúp con một chuyện được không?

-Con nói đi để ta xem giúp được gì!

-Con cần nhờ bố cho tập đoàn Vũ Thánh phá sản.

-Hử, tập đoàn đó đắc tội gì với con sao?

-Không phải con... mà là con dâu tương lai của bố đó.

-..... CÁI GÌ, tiểu tử con khai mau, tên là gì, ngoại hình, tính cách,.....

-DỪNG, bố có giúp không?

-Tất nhiên là ta sẽ cho cái tập đoàn nhỏ đó sập luôn, giám động đến con dâu tương lai của ta hừ thật to gan.

-Cảm ơn bố, tối con sẽ gửi hình cô ấy cho bố OK.

-Tiểu tử thói tốt nhất là con nói được làm được ha ha cuối cùng thì nhà ngươi cũng bị phụ nữ hốt hồn rồi ha ha.

-Bố à con cúp máy đây.

-Rời rồi tạm biệt.

Sáng hôm sau tập đoàn Vũ Thánh bị phá sản, ả lớp trưởng phải nghỉ học, thật là hiệu xuất làm việc của ông Tuấn Trịnh thật sự rất nhanh.

Cô khá ngỡ ngàng vì hôm qua cô biết là Thanh Mai ngáng trên cô, mà hôm nay đã xấp phải đi ăn xin, thật bất ngờ nha.

-Ê sao thần thờ vậy?

-Không có gì.... uầy sao hôm nay bánh vậy còn vuốt keo luôn kìa chắc, cậu định hại đời con gái người ta à?

Cậu đen xì mặt, cậu cố tình ăn mặc đẹp để xem biểu hiện của cô vậy mà..... nhưng mà cô vừa khen cậu đẹp trai nha.

-Đẹp thật không?

-Đùa thôi haha.

Không khí bắt đầu xuất hiện sát khí thật đáng sợ nha....

-Tôi biết là cậu không biết thưởng thức cái đẹp mà hừ.....

-Thì làm sao?

Cô chu cái mỏ ra phồng cái má nhìn mà muốn cắn, cậu nhìn vậy thì cảm cảm của cô cúi người hôn xuống. Cô bị cậu hôn thì đứng hình, lúc sau cậu thả cô ra, cười cười nói.

-Cậu tức giận rất dễ thương, thật đấy!

8. Cô Biến Mất

Tết đến cậu bị ông bố già ở nhà gọi về vì cậu cũng đã 4 năm chưa có về nhà.

-Tết này cậu về nhà ăn tết hờ?

-Uk bố tôi ép về dù gì tôi đã lâu chưa có về nhà!

-Ồ thật là....

Sáng hôm sau cậu đi máy bay về thành phố T cũng là quê hương của cậu, sau 12 giờ bay cậu cũng đã về đến nhà vừa vào....

-Con trai của ta lại đây nhanh... thật là đẹp trai nha haha

-Bố con nghệt thờ..

-Con thật là.. hừ.

Tuy ông Nguyễn đã cao tuổi nhưng võ công và sức khỏe còn hơn cả cậu(thật là super men).

-Cũng 4 năm rồi nhỉ

-Dạ

Ngày hôm đó cậu cứ có cảm giác như sắp mất đi thứ quan trọng

đổi cảnh

Cô đang thắp hương thì có tiếng đt vang lên.

-alo, Hoàng Thu Ngọc xin nghe.

-Đây có phải là con của bà Trần Huỳnh không ạ?

-Phải ạ có chuyện gì không ạ?

-Mẹ cô bị tai nạn giao thông hiện tại đang cấp cứu tại.....

Tai cô ù đi đại não đình trệ, một hồi cô đập máy sau đó khinh công nhanh nhất có thể chạy tới bệnh viện.

-Mẹ mẹ ơi mẹ.

-Tiểu Ngọc... con hãy nghe mẹ khụ khụ... đi khỏi Thành phố A nhanh khụ... càng xa càng tốt khụ khụ.

-Mẹ... mẹ nói gì vậy

-Bây giờ ở đây không an toàn hãy dời khỏi đây sau khi chôn cất khụ khụ khụ... mẹ nghe chưa... mẹ yêu co...

Bà đã trút hơi thở cuối cùng, cô đau khổ nhưng những lời nói của mẹ cô không thể không nghe vì vậy cô chôn cất bà cạnh mộ bố cô sau đó bán căn nhà hiện tại và mua vé máy bay dời khỏi thành phố A.

Sau đợt nghỉ tết cậu quay về biết tin, cậu sững sờ cô đi rồi, đi thật rồi, những ngày sau đó cậu điên cuồng tìm kiếm cô gần như lật tung Trung Quốc chỉ để tìm cô nhưng tất cả chỉ vô ích vì không có đến một tin tức, cậu suy sụp xuất ngày uống rượu nhưng càng xay cậu lại càng nhớ tới cô nhớ nụ cười của cô, nhớ đôi mắt hoạt bát, nhớ bộ dạng tức giận của cô, cậu ngắt đi miệng vẫn lẩm bầm.

-Ngọc anh nhớ em, rất nhớ em, em đâu rồi Ngọc ơi huhu anh nhớ em.

Cậu khóc, quần gia Trần nhìn cậu mà lắc đầu ngán ngẩm

"Hỏi tình là chi, mà làm con người ta bất chấp tất cả chỉ vì yêu

Hỏi tình là gì, mà làm trái tim đau đớn khôn nguôi."

5 năm sau, bây giờ cậu là một tổng tài đẹp trai lạnh lùng, cuồng công việc nhưng ai biết được anh cuồng công việc là để quên được hình dáng của một cô gái, phải anh bây giờ đã 25 tuổi rồi, 5 năm tìm kiếm không chút hy vọng, 5 năm có 1826 ngày thì cả 1826 ngày anh nhớ tới cô đau vì cô, anh dừng lại lấy từ ngăn kéo ra một bức ảnh, trong ảnh một cô nàng tomboy đang ngủ say mút ngón tay trong bộ đồ ngủ màu hồng, khuôn mặt thanh tú đáng yêu, anh vuốt ve bức hình mà lòng quặn đau.

-Ngọc em đang ở đâu, anh rất nhớ em.

Anh đứng cạnh tường kính ngắm nhìn thành phố A buổi tối, nơi đây là nơi anh gặp cô, yêu cô và cũng là nơi cô ra đi không chút tin tức.

9. Cô Đơn Và Đau Đớn Tạo Ra Một Ác Quỷ

Hình trên là Phi Hùng sau 5 năm

Anh hiện tại ngoài làm tổng tài ra tong hắc đạo anh còn là lão đại mafia quốc tế mạng lưới gần như phủ khắp thế giới, trong giới hắc đạo không ai không biết tổ chức Thiên Long chỉ trong 5 năm từ một tổ chức nhỏ trở thành một tổ chức mạnh nhất toàn thế giới và lão đại là một chàng trai trẻ 25 tuổi, một người lãnh đạm vô tình, với biệt danh “Shadow of death” vì anh có thể hạ gục mọi đối thủ với tốc độ khủng khiếp, đó là Trần Phi Hùng, đây là tổ chức lập ra chủ yếu để anh tìm được cô.

Anh từ khi còn là sinh viên đã lập ra tổ chức này, chém giết không biết bao nhiêu mạng người, cả bố của anh cũng phải run sợ trước sự si tình của con trai mình, đã nhiều lần ông hỏi chỉ vì một đứa con gái có cần tốn sức như vậy không thì anh nổi giận nói nói một câu “Cô ấy là tất cả của con không có cô ấy con thà chết còn hơn, còn về chuyện xứng đáng có cô ấy xứng đáng chỉ cần tìm ra cô ấy con có thể tốn cả đời, thậm chí vứt bỏ tất cả chỉ cần cô ấy ở cạnh con... nhưng cô ấy... không có ở đây ha hahahaha, cô ấy không có ở đây” anh cứ như thế làm cho ông vô cùng phiền muộn nếu anh biết được chuyện đó liệu anh sẽ đau đớn như thế nào.

“Ngọc 5 năm rồi tại sao em vẫn chốn, em đang ở đâu, anh nhớ em rất rất nhớ em Ngọc à”

Anh vừa cầm hình cô vuốt ve, trên khuôn mặt anh tuấn có vài giọt nước mắt

Anh vừa là đứng đầu của tập đoàn và tổ chức mafia lớn nhất thế giới lại còn có khuôn mặt đẹp trai lên không ít đàn bà muốn bỏ nên giường của anh nhưng anh không bao giờ thân mật với bọn họ thậm chí là đá ra ngay lập tức, anh vì cô mà giữ thân như ngọc, vì cô mà không bao giờ quan hệ dù chỉ là để phát tiết.

Cô bỏ đi 5 năm thì anh tìm cô 5 năm, thậm chí cả đời, cho dù cô đã có chồng có con anh cũng không ngại giết họ chỉ để cô về với anh, cho dù cô có hận anh thì anh cũng phải ép cô ở cạnh anh, cho dù cô chết thì cô cũng là ma của anh, chỉ anh mà thôi chỉ một mình anh.

Anh đang điên, điên vì cô, anh cần cô để hết ưu phiền, anh cần cô để hết đau đớn, cần cô để lấp đầy trái tim trống vắng, để lắng nghe để ta chia sẻ niềm vui và cả ưu phiền.

Cho dù cô ở rất xa dù cô không yêu anh thì CÔ chỉ có thể yêu ANH mà thôi và CÔ thuộc SỞ HỮU CỦA ANH.

-Anh sẽ tìm ra em cho dù cho tới tận trời góc của vũ trụ đi nữa.

10. Cô Nơi Đây Nhưng Sao Xa Vời Đến Vậy.

Hôm nay anh lái xe lang thang trên phố, vừa đi vừa ngắm nghía xung quanh bất chợt anh nhìn thấy một hình bóng quen thuộc anh thắng gấp nhẩy xuống cố gắng chạy theo hình bóng đó, hình bóng quay nửa khuôn mặt lại anh vui mừng là cô đúng là cô anh chạy theo nhưng cô đã lên xe taxi đi mất anh đứng lại cười thầm “Là cô ấy... cô ấy đây rồi” anh vui mừng cô đã về, Ngọc của anh đã về rồi cô đang ở đây.

Sáng đó nhân viên thấy đại Boss lạnh lùng cười tươi như hoa đến công ty thì bất ngờ, hôm nay mặt trời mọc đằng tây sao.

-A Trung vào nên phòng tôi một chút.

A Trung là cánh tay phải đắc lực và tuyệt đối chung thành với anh, theo anh từ những ngày đầu của tổ chức.

-Lão đại, anh có gì chỉ bảo.

-Cô ấy đang ở đây cậu cho người tìm thử xem.

-Ai cơ ạ???

-Cậu theo tôi bao lâu rồi?

-Ồ dạ... 4 năm ạ!

-Vậy cậu phải biết cô ấy ở đây là ai chứ.

A Trung nghĩ ngợi một chút, không được rồi nếu như vậy chuyện ông chủ no ngại sẽ trở thành sự thật cậu phải ngăn chuyện anh tìm được cô lại.

-Tôi biết rồi, không còn gì tôi ra ngoài trước.

-Cậu ra trước đi.

Cậu ra ngoài tìm tư liệu về cô, cậu mừng thầm vì trong tài liệu ghi..... Cậu vào trong phòng tổng giám đốc gõ cửa.

-Mời vào.

-Lão đại tôi tìm ra rồi... nhưng tôi nghĩ anh không nên xem.

Anh nghe vậy ngạc nhiên

-Sao vậy.

-Chuyện này....

Cậu cứ úp úp mở mở anh tức quá giật tài liệu trong tay cậu, nhìn vào mục hôn nhân ghi 3 chữ “Đã kết hôn” anh giật người, trái tim tan nát đau đớn. Cậu thấy anh như vậy thì lẳng lặng ra ngoài, anh đã tìm cô 5 năm bây giờ khi tìm ra cô thì cô đã kết hôn hỏi liệu anh có chịu đựng được cú sốc này không, cậu lắc đầu thở hắt một tiếng cậu chủ của cậu không được phép yêu cô vì.... Ầy mong là anh chịu đựng được nó khi biết.

Anh vẫn bất động “em kết hôn sao, tôi tìm em 5 năm để đổi lại việc này sao, tại sao tại sao em không chờ tôi.” anh lập đi lập lại câu nói cô đã kết hôn, anh không tin, không thể như vậy được anh không tin, không bao giờ. Nhưng sự thật là như vậy khi anh tìm đến nơi cô sống nhìn cảnh cô ôm một người đàn ông khác anh đau đớn, vẫn khuôn mặt ấy vẫn mái tóc boy đó, vẫn ánh mắt đó, nhưng sao lại xa vời đến vậy.

11. Thông Báo Về Phần Tiếp Chuyện Và Thời Hạn Chap Tiếp Theo

Đây là chap viết về lý do cô kết hôn, cả về người đàn ông kia

Sự thật là như vậy, cô chính là em gái họ của anh, các bạn có để ý tên của bố Phi Hùng và mẹ của Thu Ngọc không là Trần Tuấn Khải và Trần Huỳnh mọi người nhớ chứ.

Sau khi cô rời đi bố của anh đã tìm thấy cô, giải thích cho cô hiểu rồi đưa cô sang Pháp nơi mà tổ chức hiện tại vẫn chưa có chi nhánh, tiện thể cài luôn A Trung bên cạnh anh để có thể chắc chắn anh không tìm được cô.

5 năm sau ông đưa cô về để cho anh biết sự thật và để cô phụ ông tìm ra thủ phạm hại mẹ cô, nhưng ông biết anh vẫn còn yêu cô, con trai của ông là loại đã yêu là yêu mãi mãi nhưng anh không được yêu cô vì cô là em họ của anh, nên ông nghĩ ra kế sách để cô kết hôn nhưng chỉ là giả thôi, còn về người đàn ông đó là thuộc hạ của ông anh ta là gay, ông biết anh sẽ suy sụp nhưng ông không thể để anh phạm lại lỗi lầm trước kia ông phạm vào, đúng ông yêu em gái của chính mình, ông đã ép buộc bà, lấy đi sự trong trắng của bà, để rồi bà bỏ trốn cùng người đàn ông bà yêu cũng chính là ba của cô.

Khi anh gửi ảnh của cô cho ông thì ông đã biết cô chính là con gái của bà vì cô có tính cách và khuôn mặt của bà trước đây ông gọi cậu về để tìm cô và bà nhưng do chậm trễ nên bà đã mất và diễn ra như trên.

Đây là ông làm việc tốt nhất cho cậu, cô thì không sao chỉ nghĩ như ông không để anh yêu cô vì chuyện sẽ không có kết quả và cô cũng chưa có bất cứ tình cảm trai gái với cậu nên chấp nhận cách của ông.

Anh Phi Hùng nhà ta thật là đáng thương nhỉ chuyện rồi sẽ ra sao đây cùng theo dõi tiếp nhé, ừm mình sẽ cố gắng cho chuyện kết cục hay nhất và khác biệt nhất ok

Và đây không tình là chuyện nhé ta nghỉ khoảng 1 tuần rồi quay lại sau^^

12. Kì Đà Đi Mất, Kế Hoạch 5 Năm Trước Được Tiếp Tục.

Khi anh về nhà thì trước cửa nhà có một chiếc xe khác, vào nhà thì thấy vali lớn nhỏ trông chất, vào đến phòng khách anh đứng hình và đau.

Cô ở đó cùng với “chồng” cô, nhưng quan trọng nhất sao... cô ở đây.

-Phi Hùng, chắc con cũng biết Ngọc chứ nhỉ, bây giờ ta nói luôn con bé là em họ của con và chồng của nó Lỗ Tấn.

EM HỌ, CHỒNG CỦA CÔ.... ĐAU

-Mấy thế....

-2 mẹ con bé là... em gái ta Trần Huỳnh là mẹ con bé

Anh đang muốn tìm chút hi vọng cuối thì bố anh đã giập tất hoàn toàn, về chuyện cô có chồng anh xử lý được, cái đó chỉ cần giết hấn ta là xong, nhưng bây giờ còn có cô là em họ anh sao, đau quá, cô là em họ anh mà ba anh chắc chắn sẽ không để anh yêu em họ của mình... hay là giết ông ấy luôn, trời ơi anh phải làm sao chọn tình yêu hay chọn gia đình chứ, hai cái đều như nhau bảo sao anh đau đầu.

-Chào... anh họ.

Cô chào hỏi anh , hai từ anh họ như một lưỡi dao cứa vào tim anh đau.

Tối đó anh lằm thao thức suy nghĩ, anh yêu cô đó là sự thật, nhưng cô là em gái anh... dù không muốn anh vẫn phải chấp nhận, cô có chồng... anh không ngại là người thứ 3, còn về chuyện ba anh... anh sẽ xem xét giải quyết, cô chỉ có thể thuộc về anh đó mới là thứ anh cần. Anh phải có được cô phải có được trong từ điển của anh không có hai từ bỏ cuộc.

(Từ giờ sẽ là lời kể của từng nhân vật nhé^^)

Thế là tôi một con nhóc mồ côi trở thành cháu của ông bác Trần Tuấn Trạch điều đó cũng tốt nhưng mà... cái tên anh họ của tôi là cái tên Trần Phi Hùng đáng ghét đó sắc đùa à, thế rồi ông bác tôi lại bảo với tôi là hấn yêu tôi(@_@), what the fuck hấn ghét tôi còn không hết nói chi là thích tôi, nhưng mà khi xem quần nhật kí của hấn thì tôi phải suy sét lại.... hấn yêu tôi chứ không đơn thuần là thích và thế là tôi mang danh em họ hấn thì phải có chách nghiệm làm hấn- tên xấu xa mà tôi phải gọi là anh sắc tôi với hấn ta cùng tuổi nha chết tâm hoàn toàn, nghĩ kĩ thì cũng thấy hơi... quá đàngs nhưng tôi với hấn là anh em lên không thể được.

Sáng hôm đầu tiên tôi cùng “chụy” chồng của tôi xuống ăn sáng, tôi... tôi hận nha, chỉ tại hấn mà tôi phải giả vợ chồng với tên gay lầy huhu.

-Chào buổi sáng bác, anh họ.

Thoạt nhìn thì bác có vẻ hài lòng, còn hân thì mặt mũi đen hơn đít xong nhìn buồn cười quá haha, thật thoải mái nha thẳng nào trước đây hân thích trêu chọc tôi như vậy khả khả.

-Chào buổi sáng Tiểu Ngọc, Lỗ Tấn.

-Chào buổi sáng

Híc không khí bữa ăn thật là khó chịu nha. Sau bữa ăn bác và Lỗ Tấn thông báo là cả hai phải đi công tác(Lỗ Tấn là trợ lý cao cấp của ông Khải). Tức là tôi phải ở nhà một mình với tên đáng ghét Trần Phi Hùng ông trời ngó xuống xem số tôi thật là khổ.

Anh thì mừng ra mặt tại sao ư, hai con kì đà cản mũi đã đi thì tất nhiên kế hoạch 5 năm trước đang bỏ dở sẽ được tiếp tục hắc hắc.

“Tiểu quý! Em chỉ có thể thuộc về tôi mà thôi.”

13. Chiếm Đoạt Và Nghi Ngờ.(h Cần Nhắc Trước Khi Đọc)

Đọc chuyện thì đừng trách ta biến thái nhé căn bản là ta cần như vậy để cho Phi Hùng có thể nghi ngờ kế hoạch của ông Trần thôi.

€ €

-Anh cút, cút ngay hộ tôi

-Hử không gọi là anh họ nữa à?

-Thứ nhất tôi với anh bằng tuổi, thứ hai trước hai chúng ta cũng gọi như vậy, có gì tôi phải gọi cậu là anh nói thử xem?

-Xem ra 5 năm không gặp em vẫn vậy nhỉ?

-Tôi làm sao?

-Thì vẫn như bà chằn đó.

-What the fuck Trần Phi Hùng anh ngứa đòn hả?

-Chậc tôi đang ngứa người em gái giúp tôi đi!

-CÁI TÊN CHẾT DẤM YAAAAA...

Không nói nhiều beng luôn, cô liên tục tung đòn, thân thủ của cô so với trước nhanh hơn nhiều vì dù gì trong 5 năm cô cũng tham gia khóa huấn luyện sát thủ mà, anh khá bất ngờ khi chỉ trong 5 năm võ công của cô mạnh hơn rất nhiều, cô tung đòn anh đỡ, sau một hồi đã khá mệt anh kéo cô vào hôn môi cô luôn, cô thì giãy giụa, nhưng mà anh là ai là sát thủ mạnh nhất giới hắc đạo đó cô sao chạy được. Nụ hôn càng ngày càng mạnh, cô bị anh cuốn vào đó ánh mắt mờ mịt không rõ, tay anh không an phận luôn vào áo cô vuốt ve hai quả anh đào, cô không tự chủ rên nhẹ, tiếng rên của cô làm anh kích thích nhanh chóng đặt cô xuống giường, cởi đồ cô ra trên người cô giờ là bộ đồ nột màu trắng muốt, cô trông thật xinh đẹp, tiếp tục cởi đồ khi đến bước quan trọng nhất lý trí bình tĩnh cô đẩy anh ra la nên

-Không được.... không được tránh ra.

Anh hựt hăng nổi đóa lên

-Tại sao không được hả em nói đi, hôm nay dù thế nào tôi cũng có được em.

Anh đè cô xuống xoa bóp nơi tư mật của cô, cô cắn môi không cho mình bật ra tiếng kêu, anh thấy vậy hôn nên môi cô, cô bật ra tiếng kêu, anh tách chân cô ra nhưng cô sống chết không thả chân, anh đưa nhẹ ngón

tay vào cô rên nên, chân tay bủn rủn không còn lực, anh nhẹ nhàng ra vào làm cô tiết dịch, ánh mắt anh toát nên ý cười.

-Cơ thể em còn trung thực hơn em đó.

Cô mím môi trông nói, anh cởi y phục cự long của anh bung ra ngạo nghễ, cô đỏ mặt, anh nhìn vẻ mặt của cô thoảng nghĩ ngờ cô chẳng phải đã kết hôn rồi sao vẫn còn ngượng chứ, tách chân cô ra xoa bóp nơi tư mật khi thấy đã đủ anh từ từ tiến vào. Có vật tiến vào xé rách lớp màng mỏng manh đó cô hét lên cảm thấy như cơ thể bị xé làm đôi, hoa kính của cô chật hẹp làm anh không cưỡng được dù gì thì anh vẫn còn là.... xử nam nha nghe thì hơi vô lý nhưng đó là sự thật(sắc quá nhỉ nhưng mà thể nó mới công bằng đối với Thu Ngọc mọi người nhĩ ^^) anh không thể cưỡng được bắt đầu vận động, miệng thì ngậm hạt đậu còn tay thì xoa nắn bên kia, cơ thể cô dần dần bị thứ dục vọng bao phủ, mắt cô mông lung mặt cô hồng, tọc bết dính vào mặt, nhìn cô bây giờ thật mỏng manh và diễm lệ làm anh hận không thể nhập cơ thể của cô vào người để bảo vệ, anh điên cuồng làm cô có phần hơi đau nhức, nhưng nhanh chóng bị thứ khoái cảm lạ lẫm thay thế, hai cơ thể quấn lấy nhau suốt cả đêm hôm đó.

Sáng hôm sau khi thức dậy cả người cô đau đớn, xương khớp dã dờn, nơi hạ thân xót buốt, nhìn sang thấy khuôn mặt yêu nghiệt của anh đầy vẻ thỏa mãn chắc tất nhiên là thỏa mãn rồi chiếm được người con gái mình yêu thì tất nhiên là thỏa mãn rồi.

Gượng sức vào đến phòng tắm nhìn trên cơ thể còn những dấu hôn làm lòng cô chưa xót vậy là cô đã không còn là xử nữ nữa mà người lấy đi lại là anh họ cô thật làmootj sự sỉ nhục.

Cô vừa đi thì anh mở mắt, nhìn xuống ga anh ngạc nhiên, cô còn là xử nữ, nhưng mà cô đã lấy chồng, chắc chắn là có uẩn khúc nào đó anh nhất định phải điều tra ra nhất định.

14. Trần Phi Hùng Người Điên Thật Rồi.

-Em kết hôn rồi mà vẫn là xử nữ sao?

-..... cái đó... cái đó...

-Hửm

-.... tôi và Tấn mới kết hôn... anh ấy chưa có chạm vào tôi... anh là tên vô lại lấy mất thứ đó của tôi.

Cô nhìn anh với ánh mắt ai oán, anh cực kì cực kì ghét cái ánh mắt đó, nhưng mà không sao dù gì anh cũng là người đầu tiên và duy nhất của cô, chỉ nghĩ đến đây anh vô cùng vui sướng.

-Em thuộc quyền sở hữu của tôi hiểu chưa, chỉ có tôi mới có quyền yêu thương em, em nên nhớ kĩ điều này, còn... về truyện em kết hôn, tôi sẽ điều tra thật kĩ.

Anh tuyên bố bá đạo ra ngoài “tiện tay” khóa cửa lại không để cô ra ngoài.

-Tên khốn kia mở cửa ra cho tôi, mở ra.

-Em cứ ở trong đó đi tối em sẽ được ra ngoài.

-Trần Phi Hùng anh là tên khốn khiếp tôi... hận anh.

“Hận sao hahaha để xem sau khi tôi cho em uống thứ đó em có nhớ chuyện này không, đây là do tôi quá yêu em thôi, anh xin lỗi Ngọc”.

-Cứ hận đi rồi em sẽ quên hết thôi.

-Thả tôi ra, thả ra tên kia

Anh bước đi mặc cho cô có la hét, anh đi thẳng tới tổ chức vào phòng thí nghiệm.

-Thế nào rồi?

-Tầm 7 ngày nữa sẽ nghiên cứu xong thừa lão đại!

-Thứ thuốc này cậu cho bọn tù nhân thử trước đã.

-Dạ... tôi có thể hỏi một chút không?

-Cậu cứ hỏi.

-Anh định cho ai sử dụng nó vậy?

-Cậu không cần biết cái đo.

-Lão đại... tình yêu không phải là thứ có thể gượng ép được đâu.

-Tôi tự biết mình làm cái gì.

-Nhưng mà anh lên biết thứ thuốc này không phải vĩnh viễn đâu, nó chỉ có tác dụng 2 năm thôi.

-Cậu không phải lo đâu tôi sẽ có cánh cho cô ấy mãi là của tôi.

-Cô ấy?

Thôi chết.

-Không phải chuyện của cậu.

Anh vút một câu xong đi luôn. Anh về biệt thự Trần gia thì đã đến giờ ăn rồi, anh bảo nhà bếp làm mấy món cô thích ăn tự mình mang lên cho cô chỉ là có thêm chút thứ gì đó thôi(==).

15. Trần Phi Hùng Người Điên Thật Rồi(phần 2)

-Ngồi dậy ăn cái gì đó đi.

-Anh cút ra ngoài. Cô hất đồ mâm đồ ăn vung chân đạp anh một nhát ngay sau đó cô phi con dao bấm vào anh, anh chụp được con dao, lòng quặn thắt.

-Hận anh đến mức phi cả dao vào anh sao?

-Hừ tôi thậm chí hận không thể cầm dao bấm vằm anh ra chứ phi dao đã là cái gì.

Anh tối sầm mặt, hận sao, được anh cho cô hận. Nhanh như chớp anh đè cô xuống giường gặm nhấm đôi môi cô, mặc cho cô vùng vẫy, cô cắn anh, lực cực mạnh, anh nhíu mày ngay lập tức nhả môi cô ra, môi anh có giọt máu chảy ra, em cắn tôi hôm nay tôi phải dạy dỗ lại em thôi.

-Tối nay em đừng hòng ngủ được.anh nở nụ cười hắc ám làm cô lạnh hết sống lưng.

Anh mạnh mẽ đè cô xuống lần nữa hôn tàn bạo, anh càn quét miệng cô, khi tay anh thả tay cô ra luồn vào áo cô, bất ngờ cô dùng vật gì đó đâm mạnh vào lưng anh, lần này anh bật hẳn dậy, rút từ lưng ra một chiếc đĩa(đây mới là sát thủ) anh nhếch miệng, cô nhanh chạy ra cửa, gần tới thì bị một lực cực mạnh hất ngược lại, mở mắt ra thì thấy khuôn mặt thâm trầm của anh làm cô hoảng sợ, nghe rằng định cầm tay anh, rút lại rằng cô va nhau đau điếng, vẫn không bỏ cuộc rút đôi đũa đâm tới.

Anh nhanh chóng chặn “hung khí” trên tay cô lại, ‘em thậm chí dùng cả chúng đâm tôi chỉ để tôi không chạm em sao’ nghĩ vậy anh cúi xuống cố định tay cô bằng còng tay cột lên thành giường cô vùng vẫy hết lên.

-Anh thả tôi ra... anh làm sao vậy ta là anh em đó, Phi Hùng dừng lại... dừng lại đi huhu xin anh ha cho tôi đi huhuhix....

Cô khóc sao, mặt anh thâm trầm đáng sợ.

-Khóc sao, tôi động em thì ngàn cách đẩy tôi ra còn tên Lỗ Tấn thì được sao hừ em nên biết hần ta sắp chết rồi khi hần về cũng là ngày tàn của hần em rồi chưa.

Sao chứ Lỗ Tấn vô tội mà sao lại đem nó ra uy hiếp cô chứ

-Lỗ Tấn là chồng tôi thì đừng tôi là bình thường còn anh...umum

Không để cô nói hết anh hôn cô ra sức trà sát, xé lát quần áo của cô, không đạo đầu, không kích thích và cũng không báo trước anh tiến vào'aaaaaaa' tiếng hét của cô làm vang dội khắp biệt thự làm người hầu và ông Trần với Lỗ Tấn kinh sợ, mọi người đổ dồn lên phòng cô, ông Trần run dẩy không được không thể để lịch sử xảy ra một lần nữa, mở cửa thì cửa phòng khóa, nghe thoáng thấy tiếng cầu xin rên rỉ của cô, mặt ông Trần tái nhợt, vung chân một cước phá tung cửa gỗ mun, chạy lại tóm cổ anh ném ra phía cửa, anh đang thỏa mãn thì bị lém đập lưng vào tường phụt ra ngum máu tươi, Lỗ Tấn thấy cảnh tượng cô bị khóa trên giường mà tức giận dùng đũa đánh cho anh thập tử nhất sinh, nhưng Phi Hùng không đánh lại, anh biết cảm giác mà Lỗ Tấn đang có, thấy vợ mình thích bị người khác làm vậy không tức mới lạ, ông Trần khá bất ngờ trước hành động của cả hai, ông ngăn họ lại cởi khóa cho cô, đắp chăn cho cô rồi ra hiệu cho mọi người ra ngoài.

16. Trần Phi Hùng Người Điên Thật Rồi.(phần 3)

Đố mọi người sau này anh với cô đên với nhau kiểu gì, mình đã nghĩ xong rồi^^

-Phi Hùng con vô đây với ta, ngay lập tức.

Ông Trần và anh vào trong thư phòng, hai người trầm mặc, ông quan sát con trai mình không hề có biểu hiện hối lỗi nào, bất giác thở dài ngao ngán.

-Phi Hùng con có biết con vừa làm gì không?

-Biết, lấy thứ đáng ra thuộc về con.

-Con bé không phải người con có thể yêu.

-Tại sao, nếu không phải cha dẫu cô ấy đi thì bây giờ chồng cô ấy đã là con rồi,...

Bốp một tiếng bập tay vang nên, lực vô cùng mạnh, mặt anh đỏ nên một mảng.

-Ta không làm vậy thì người đã loạn luân với con bé rồi.

-Nhưng nó cũng xảy ra rồi.

-Là mày ép con bé. Con bé không có yêu mày, nó yêu Lỗ Tấn kia, nếu không chúng nó đã không phải là vợ chồng, mày buông tay đi, đừng hủy hoại con bé nữa.

-Thế nếu là cha, người có thể gương mặt nhìn người con gái người yêu ở cạnh người khác không hả. Con chỉ làm theo trái tim con mách bảo thôi, con yêu cô ấy thì sao con không được quyền....

-Hai người là anh em.

Một câu cắt đứt lời nói của anh, anh rơi vào trầm mặc, đúng anh với cô là anh em, nhưng như vậy thì sao chứ anh yêu cô, anh chỉ cần vẫy tay chuyện này không thành vấn đề.

-Chuyện đó không thành vấn đề thể lực của con đủ làm mọi thứ, kể cả phá hủy cả một thành phố con cũng có thể làm được.

-Nhưng người và con bé vẫn có 1/4 dòng máu chung, thậm chí... là 1/2.

Cái gì? Anh giới vào khủng hoảng cục bộ, hóa đá tại chỗ, cái gì 1/2 vậy có nghĩa là...

-Ba có thể là cha ruột của cô ấy?!

-..... Đúng!

-Cha đã....

-Phải, ta đã yêu và mãi yêu Huỳnh Huỳnh.

Đoàng sấm sét nổ ngay cạnh tai anh, anh bất động cơ thể run rẩy.

-Vậy là cha cũng giống con bây giờ sao?!

-Ta sẽ kể cho con nghe một câu chuyện...

_____ hồi tưởng _____

-Anh Tuấn Trạch ơi!

-Sao vậy Huỳnh Huỳnh?

Ngoài sân có hai đứa trẻ tầm một đứa tầm 14 một đứa 17 tuổi, cô nhóc đang nủ tay cậu nhóc, chu cái miệng nhỏ nhắn.

-Anh hai, tối nay cho em đi chơi nha. Đi mà em lặn nủ đó, có các bạn đi cùng mà, nha nha.

-Hửm... được nhưng về sớm một chút, đừng uống rượu nhé.

-Dạ anh hai

.....

-Anh về nha em vào nhà đi kéo anh hai em la.

-Uk anh về cẩn thận nha.

Cô bé hôn môi cậu con trai đó, mà không biết trên tầng có một đôi mắt khát máu nhắm vào hai người, cô bé vào nhà, vừa bật đèn lên thì thấy anh hai giật thót mình.

-Anh hai, anh chưa ngủ sao?

-Em vừa đi đâu, thằng nhóc đưa em về là ai?

-Em... em hhh... em đi hẹn hò về, còn đó là Hoàng Thắng (tức là ba cô) bạn trai em.

Mặt Tuấn Trạch tối sầm, em gái của anh, người mà anh đã yêu 10 năm trời, luôn nghe lời anh, nói dối anh đi hẹn hò với thằng nhãi đó sao, không được, anh phải trối cô lại thôi.

-Anh à em đã 14 tuổi rồi cũng nên có bạn trai...uwm uwm

Cô đang nói thì anh trai cô đã hôn cô, cô cả kinh, đang thẫn thowf thì anh trai cô đã thở vào tai cô nói.

-Em đi hẹn hò sao, bạn trai của em sao, anh nói cho em biết, em xẽ thuộc về anh, em hiểu chưa.

Tuấn Trạch xé lát bộ đồ trên cơ thể của Trần Huỳnh, cưỡng cầu bà. Sau ngày hôm đó ông nhốt bà trong phòng, hàng đêm thỏa mãn ông, rồi một ngày sau khi đi khảo sát công ti về, vào phòng không thấy bà ông lật tung thành phố khi nhìn thấy tờ giấy bà để lại trái tim ông tan lát. Khi tìm được bà thì....

_____ kết thúc hồi tưởng _____

-... con thấy đó, khi ta cưỡng cầu tình yêu sẽ không bao giờ có thể có hạnh phúc cả, con không nên giống ta, đau khổ lắm con à.

-.... Không, không bao giờ?

-Con nói thử xem con yêu nó như thế nào, hai con là anh em đó.

-Con không bao giờ để cô ấy chạy thoát khỏi con, cho dù là ai cố tách cô ấy ra khỏi con.... con sẽ giết kẻ đó kể cả là cha.

-TRẦN PHI HÙNG Người điên thật rồi.

Anh không đáp lại chỉ lặng lẽ đi ra ngoài. Đúng anh điên, điên vì cô

17. Độc Chiếm Em, Bảo Bối

Cả đêm đó anh suy nghĩ về câu chuyện cha kể, anh biết cha lấy mẹ là vì công ty, biết là cha có một người đàn bà mà cha nhớ mãi không quên nhưng không nghĩ ra ông lại yêu em gái tức cô của anh và mẹ của cô, thậm chí anh với cô còn có khả năng là anh em ruột, anh cho người âm thầm điều tra, sét nghiệm ADN, anh đang cố gắng thu nhặt từng hi vọng dù là nhỏ nhất để anh có thể yêu cô.

Anh nhìn người con gái nằm trên giường kia, người mà anh có thể hy sinh tất cả, người để anh có thể cảm nhận được một chút yêu thương ấm áp, vậy mà số phận trêu đùa anh, để cô lại là em gái anh, khiến anh đau đớn nhìn cô. Không có cô anh sẽ phải sống những ngày tháng đau đớn, chỉ có bóng tối hiu quạnh, vì vậy anh phải có được cô bằng mọi giá, kể cả chết cô cũng phải là của anh.

Anh tỏa hơi mê toàn bộ biệt thự, lặng lẽ bế cô ra xe, đưa cô đi thật xa, một hòn đảo, đây là hòn đảo của riêng anh, anh đã cho xây dựng đảo này tại một khu vực bí mật, là một khu vực bất khả xâm phạm, một vùng đất chưa từng được biết đến....

-Ừm..

Cô vươn vai, ngồi dậy đầu đau nhức đảo mắt quan sát.... chờ đã đây không phải phòng của cô, căn phòng có diện tích lớn, bao trùm trong màu trắng tinh khiết. Định đứng lên cô cảm thấy lạnh ở chân cúi xuống.... xích chân, chiếc xích dài có màu ánh kim, cô thần thờ, nhìn xuống ổ khóa, "oa may quá ổ khóa thông dụng" như vậy cô chỉ cần dùng chìa một chút là được rồi, nhưng không có chìa.

-Em dậy rồi à?

Giọng nói dịu dàng trầm vang nên, nó làm cô giật mình sợ hãi, quay đầu lại nhìn thấy người mà có lẽ cả đời này cô sợ nhất.... TRẦN PHI HÙNG.

-Anh.... anh sao... tôi... anh..

-Tôi đưa em tới đây, đây là nhà của tôi.

-Cởi khóa cho tôi.

Cô gần động, hần nghĩ hần là ai mà có thể bắt cô tới đây chứ, lại còn xích cô nữa, hần nghĩ hần là thánh sao.

-Sao tôi phải cởi, thả em để em về bên tên khốn Lỗ Tấn sao, tôi nói cho em biết... tôi sẽ thả em ra khi nào em yêu tôi, không bao giờ rời khỏi tôi em hiểu chưa.

-Anh bị điên sao, tôi đã nói... ừm ừm...

Anh không để cô nói tiếp, vì những lời nói đó sẽ làm anh đau, đau trong tim. Lúc đầu là như chỉ chặn miệng cô, nhưng khi chạm vào anh lại không thể bỏ ra được, môi cô thật mềm và ngọt, cô chính là liều thuốc phiện, mà anh cũng chẳng muốn cai làm gì vì cô là của anh.

Cô sao, cô thật ra trước đó cũng đã thích anh chỉ là không nhận ra thôi, nhưng khi biết anh là anh trai mình cô đã gần chế tâm rồi, nhưng anh lại tấn công trái tim cô liên tục làm cô....

Vote đề, vote cho ta đi mà.

18. Em Xin Lỗi

Chương này rất đau lòng vì vậy các bạn đọc chuẩn bị sẵn khăn giấy nhé^^

Cô biết là anh đã khiến cô động tâm nhưng anh là anh họ của cô, cô không nên như vậy, nhưng mà những lúc anh dịu dàng, anh săn sóc, cô lại không kiềm chế được mà bị anh cuốn vào, nghĩ lại cô phải nghĩ ra cách rời khỏi đây đây.

-Anh bỏ tôi ra, tôi đói.

Nghe vậy anh mới nhớ ra cô chưa ăn gì từ tối qua, từ từ đứng dậy gọi cho nhân công mang thức ăn nên cho cô, còn mình thì đi ra ngoài xử lí công việc. Khi anh ra ngoài cô thử luôn chiếc đĩa nhỏ bằng bạc trong đĩa, giả bộ ngoan ngoãn ăn hết đĩa thức ăn.

Anh nghe nhân công nói cô ăn hết đồ ăn thì vui mừng ra mặt, anh nghĩ cô đã chấp nhận tình yêu của anh, nhưng anh đâu biết anh sắp phải xa cô một thời gian vô cùng dài.

Cô đang hí hục cạy khóa xích, nhưng mà tại sao nó lại khó mở vậy chứ, bẻ bẻ cạy cạy chọc chọc trời rớt cuộc đây là khóa gì vậy..... cách hí hoi xong rồi, nghe thấy tiếng bước chân cô nhanh chóng nằm xuống kéo chăn che đi chiếc xích đã được mở. Anh bước vào nhìn con nhím nhỏ đang giả ngủ, anh biết chứ dù gì anh cũng ở với cô 1 học kì năm đó mà.

-Em đừng giả vờ tôi biết em còn thức.

-Haizzzz sao có chuyện gì?

Cô lãnh đạm cất tiếng.

-Em có thể thử cho anh cơ hội được không?

-Anh bị điên sao hai chúng ta là anh em đó

-Anh em thì sao, tôi yêu em, với thể lực của tôi thì chẳng ai giám cười nhạo hay kì thị cả...

-Nhưng tôi quan tâm, tôi không hề yêu anh, hơn nữa cho dù thể lực của anh có như thế nào thì chúng ta vẫn là anh em.

-Em quyết định vẫn không chấp nhận tôi sao, EM NÓI ĐI

Tại sao, anh làm tất cả vì cô, thì cô vẫn không động tâm dù chỉ là một chút chứ, cô thật biết cách làm anh đau đớn mà, làm ơn cho anh một cơ hội thôi.

-Phi Hùng chúng ta... không có kết quả đâu!

Cô cũng rất đau lòng khi phải nói vậy nhưng họ đúng là không có kết quả, họ là anh em. Trong lúc đó Lỗ Tấn và ông Trần đang đi theo dấu hiệu của thiết bị GPS đã dẫn vào bùng tai của cô.

-Ta nghĩ cháu là gay chứ?

Lỗ Tấn đỏ mặt.

-Thật ra cháu không có... chỉ là tự nhận để..

-Cháu không cần nói, đi thôi.

Hai người dự kiến còn 2 tiếng nữa mới đến nơi...

-Em.... sao em không hiểu chứ tôi cực kì yêu em, tôi không thể sống thiếu em, em biết tôi sống qua 5 năm trước khổ sở thế nào không hả, tôi nhớ em đến phát cuồng, tìm kiếm em, rồi em chở về... tôi nghe tin em đã lấy chồng, em biết tôi đau khổ thế nào không, em biết không.

Nói xong cúi xuống điên cuồng hôn cô, cô bất ngờ không nghĩ anh bạo dạn đến vậy, nhưng không được họ là anh em, cô cầm đĩa đâm anh. Bị đau anh bỏ cô ra, cô nhanh chóng chạy ra cửa nhưng mà bị anh bắt được kéo lại hất vào góc giường, nhanh chóng đè lên, cô đâm thêm nhát nữa vào bụng anh, chạy ra cửa khóa cửa lại, chạy không giám quay đầu lại, anh thì tuy có hơi đau nhưng thể này có nhân nhò dì, một cước đập bay cánh cửa gỗ hiểm, đuổi theo cô, cô cứ chạy cô nhớ là bông tai của cô có GPS nên chắc cũng sắp đến rồi, chạy ra cửa cô bất động... đây là đảo mà, còn là đảo nhân tạo, đúng hơn là tàu chiếm ngụ trang mà làm sao bây giờ, cô chạy ra cổng biệt thự thì có 4 bảo vệ ở cổng, nhanh chóng cầm mấy viên đá ném thật mạnh, một... hai... ba đứa bị cô cho đo ván bằng... đá.

-Em đứng lại.

Giọng nói băng lãnh vang lên, anh đang đứng ở cửa mặc kệ hai vết thương vẫn rỉ máu dính đầy vạt áo.

-Xin em... ở lại bên tôi.

Anh nói xong thì ngã xuống ngất nệm vì thiếu máu.

-Phi Hùng... em xin lỗi, hai ta không có kết quả đâu.

Mình up theo lời hứa rồi đây vote đi nha ^^

19. Tạm Biệt Anh.... Em Yêu Anh.

Chap rất là sến nha cần thận chảy nước đó^^

Khi nhìn thân ảnh anh ngã xuống cô vô cùng đau đớn, chạy lại bên anh, nhìn anh mà lòng quặn thắt, anh phải biết cô cũng rất yêu anh, nhưng họ là anh em, ông Trần à không ba ruột của cô đã kể cho cô câu chuyện về mẹ cô, kết quả ADN là 99% cha con, cô đã điên người khi nghe kết quả, cô cũng hi vọng, hi vọng nhỏ nhoi là không trùng, như vậy cô với anh có thể sẽ có thể đến với nhau, đau.... thật sự rất đau.

Cô vuốt ve khuôn mặt cương nghị của anh, thật đẹp... đẹp vô cùng, bỗng anh nói mớ.

-Đừng đi.... xin em... Thu Ngọc... đừng... rời... khỏi anh...

Một giọt nước mắt từ khóe mi của anh rơi xuống, nội tâm cô gào thét ở lại, nhưng lý trí ép buộc cô rời xa anh, cô khóc... đúng cô đang khóc, khóc vì anh, cô không xứng để anh yêu như vậy.

-Em xin lỗi Phi Hùng, em xin lỗi, anh hãy quên em đi.

Định đứng lên thì tay anh nắm chặt tay cô, anh thều thào từng trữ.

-Đừng... đi.... ở lại.... với anh.... xin em.... anh không thể... hự... sống thiếu em đâu... Ngọc à..

Cô bất động, tâm đau đớn, cô gỡ tay anh ra chạy đi, được một đoạn cô quay lại, anh mừng rỡ tưởng cô thay đổi quyết định..... nhưng không cô ần còi báo động, anh thần thờ, cô hướng anh nói.

-Tạm biệt anh.... em yêu anh.

Anh bất ngờ xen lẫn ngọt ngào và đau đớn, cô chạy đi anh gượng dậy nhưng hai vết thương không cho anh đứng dậy để lú kéo cô quay lại, ánh mắt anh mờ đi tối sầm lại. Cô chạy, không biết bao xa cô nhìn thấy một chiếc cano nhảy lên, đi mất, một lần nữa cô lại đi mất, đi khỏi anh, anh sẽ lại sống trong cuộc sống đen tối trong 5 năm đó sao?

Cô đi được tầm 30' thì gặp tàu của Lỗ Tấn, cô được đưa lên tàu quay về đất liền, ngay lập tức có máy bay chờ sẵn, cô sẽ đi và không bao giờ quay lại nữa.

-Tạm biệt tình yêu của em.

Cô ghen ngào thì thầm, lên máy bay, cô lại tiếp tục sống một cuộc sống mới, một cuộc sống không có anh.

Anh thì được hộ vệ bằng bó và chữa trị, khi tỉnh dậy, anh thần thờ, đôi mắt trống rỗng, cô lại biến mất, 5 năm chưa đủ hay sao, cô vẫn bắt anh phải đau đớn vậy sao, cô bảo cô yêu anh vậy mà cô lựa chọn dời đi, đi khỏi anh, cô có biết cô chính là sinh mệnh của anh không, cô có biết không có cô anh sống không bằng chết sao.

-Tôi hận em, Ngọc, tôi hận em, nhưng hận bao nhiêu lại yêu bấy nhiêu, em về với tôi đi, Ngọc tôi không thể sống thiếu em đâu.

Anh lại khóc, lần nhiều anh khóc vì cô, chỉ có cô mới có thể làm anh khóc, cũng chỉ có cô mới làm tim anh yếu mềm thôi.

Vậy là cô lại đi, không biết bao giờ mới về, anh thì vẫn cái suy nghĩ ” Chắc ai đó sẽ sớm quay về thôi, chắc ai đó sẽ sớm quay lại thôi, cầm trên tay bông hoa nước mắt rơi, anh nhớ em” thì câu truyện sẽ có thêm nhiều tình tiết hấp dẫn mới, nó sẽ hay hơn phong phú hơn, mình sẽ phải nghỉ up tầm 2 tuần để ôn thi và thi học kì, hơn nữa đầu óc vẫn của mình cần bồi dưỡng, vậy thôi... hẹn các bạn trong các chap tiếp theo bey see you next time^^

20. Lang Thang Trong Nỗi Nhớ!

-Cho mạng lưới hoạt động, sử dụng nguồn thông tin từ các tổ chức đồng minh, treo giải thưởng 5 tỉ USD cho người tìm được cô ấy về đây, nhớ còn sống.

-Dạ

A Trung lặng lẽ ra khỏi chỗ ẩn nấp, cậu thở dài, chủ nhân của cậu sao lại lặng tình vậy chứ chỉ là một người con gái thôi mà.

Anh biết sự theo dõi của A Trung, hừ thì ra là vậy, anh mỉm cười lạnh lẽo, 5 năm trước nh không tìm được cô là do có nội gián, để xem cha anh còn trò gì nữa, theo tính toán của anh sẽ sớm thôi, cô sẽ lại quay về bên anh. Một tháng cô đi một tháng rồi, một tháng đối với anh bây giờ dài bằng cả thế kỉ

Tối, thời gian mà anh ghét nhất, vì đó là lúc anh nhớ cô nhất, anh luôn tìm cách để không nghĩ về cô, từ uống rượu, hút thuốc, đánh đấm,..... nhưng vẫn không thể, lần này anh muốn tự cô quay về với anh.

Còn cô, cô được đưa đến mexico, thời tiết ở đây thật là nóng quá đi, cô phải bật điều hòa ở mức 19°C mà vẫn không đủ để xoa dịu hoàn toàn cái nóng, cô cũng rất nhớ anh, từng ngày, từng giờ, từng phút, từng giây cô đều nhớ anh, thậm chí bây giờ cô rất muốn quay lại để ôm anh hoặc chỉ để nhìn anh thôi cũng đủ rồi, nhưng đó là một sự liều lĩnh, cô mà về đó chắc chắn anh sẽ không để cho cô đi, mà cô cũng chưa chắc đã kìm lòng mình mà không xà vào lòng anh.

-Sao thần thờ vậy?

-Lỡ Tấn, anh vừa đi đâu vậy?

-À, vừa ra xử lí công việc một chút thôi..... em đang nhớ Phi Hùng phải không?

-..... em rất muốn nhìn thấy anh ấy.

Nhìn vẻ mặt đau khổ của cô làm tâm của Lỗ Tấn như bị ai nhéo một cái, nhìn cô từ hôm đi đến nay cô chưa hề cười dù chỉ một cái, cô có biết hiện tại Lỗ Tấn anh rất muốn cô cười không.

-Tại sao... tại sao ông trời lại không chiều lòng người, em với anh ấy lại là anh em ruột. Em rất yêu anh ấy tìm em luôn muốn về bên anh ấy, nhưng lí trí lại ngăn cản, em rất nhớ anh ấy...hix

Cô òa khóc, cô nhớ lắm, nhớ anh lắm, chỉ muốn gặp anh thôi, muốn rất muốn chỉ có thể trách tại sao số phận nó chớ chêu như vậy.

Hai con người, hai trái tim rỉ máu, luôn hướng về nhau dù có cách xa cả nửa vòng trái đất, rất muốn yêu thương được đáp lại mà lại bị luân thường đạo lý ngăn cản.

Lang thang trên con phố dài, một mình anh đi trong bóng đêm hiu quạnh, lòng sao suyến lên thơ, dọt lệ dơi lặng lẽ dơi trên mi buồn, đợi chờ trong gió sương buốt giá, đợi chờ trong lối nhớ.

Ngồi trên ghế, lòng cảm thấy trống vắng, thần thờ nhớ về nơi đó, nơi có anh, lòng càng thấy quặn đau, rồi giọt nước mắt kéo dài trên khóe mắt, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập lối buồn.

Có hai người lạc mất nhau, lang thang trong lối nhớ, liệu họ có thể tìm thấy nhau để tìm được nhau trong cái lờ mờ rộng lớn này.

—————tự thoại và lời cảm ơn của tg—————

Yo cả nhà, ta Itachi đã quay lại và ăn hại hơn xưa, thi xong thật là suke quá, có thể ăn chơi và bót truyện liên tục.^^ mong mọi người tiếp tục ủng hộ tập truyện của mình cảm ơn tất cả mọi người.

21. 6 Năm, Tôi Đợi Em 6 Năm Rồi, Đòi Đi Sao?

6 NĂM SAU

Bây giờ anh đã là một tổng tài 31 tuổi rồi, một chàng trai hoàn kim của mọi cô gái, rất nhiều người muốn quyền rũ anh, nhắm vào chức vị Trần phu nhân, nhưng chưa ai thành công, người anh luôn phát ra hàn khí, chưa bao giờ động vào nữ nhân, chức khi đến gần anh thì đã bị bảo vệ của anh cản lại rồi, 6 năm, thật dài... anh vẫn luôn đợi chờ cô, tìm kiếm cô, nhiều lúc anh như phát điên, trong 6 năm anh đã huy động toàn bộ lực lượng của tổ chức nhưng vẫn không tìm thấy cô, mà cô cũng không về bên anh, anh tự hỏi liệu cô có nhớ anh không, có biết nah tìm kiếm cô như thế nào không, nhưng vô vọng, cô từng nói cô yêu anh, vào 6 năm trước, ngày mà cô biến mất, rời khỏi tầm mắt của anh một lần nữa, anh đâu hay anh sắp có một bất ngờ vô cùng lớn.

Tại một vùng nông thôn cổ tại Mexico.

-Em chắc chắn chứ?

-Vâng, em chỉ về để nhìn anh ấy rồi quay lại ngay, 6 năm rồi... em không chịu được nữa.

-Anh hiểu, nhưng em chắc là có thể quay về đây không?

-...Anh đừng no, em bây giờ không còn là Hoàng Thu Ngọc Trước đây đâu, với cả em còn dùng cả thuật dịch dung mà.

-Nhưng anh ta vẫn đang tìm kiếm em rất điên cuồng.

-Em biết, em sẽ cẩn thận.

Một máy bay đường dài rời khỏi Mexico tiến thẳng đến Trung Quốc

.....

Đặt chân lên quê hương của mình, thành phố A xầm uất, trong 6 năm thành phố đã thay đổi rất nhiều, việc đầu tiên cô làm là ra nghĩa trang thăm mẹ cô.

-Mẹ, con đây... Thu Ngọc của mẹ đây... 6 năm rồi, con chưa về thăm mẹ, mẹ hỏi tại sao mặt con lại như vậy phải không hì hì, con đang đeo mặt nạ á, con về để thăm mẹ cũng như nhìn anh ấy một chút, con nhớ hai người. 6 năm nay con ở Mexico, oa ở đó rất nóng nha, con bật điều hòa 19°C mà vẫn nóng nha, Lỗ Tấn chăm sóc rất tốt mẹ đừng lo...

Ngồi cạnh mẹ mẹ mình cô cứ thao thao bất tuyệt, kể cho bà những việc cô làm trong 6 năm như trước đây. Thăm mẹ xong cô đến bữa tiệc mà anh tổ chức kỉ niệm 60 năm thành lập công ty, cô nhìn anh, anh vẫn vậy, thật điển trai, vẫn không hề cười, cả người toát ra khí thế vương giả làm người khác có cảm giác mình bị áp lực, cô nhanh chóng quay mặt đi, sợ rằng nhìn nữa cô sẽ không kiềm được mà tháo mặt nạ chạy đến bên anh.

Còn anh cảm nhận được có ánh nhìn liếc mắt ưng liền nhìn thấy đôi mắt quen thuộc, anh bất động, đôi mắt đó, không thể sai được là cô, chỉ cô mới có đôi mắt ấy, nhưng đối tác còn đang bên cạnh anh phải kiềm chế vọng động đến tóm cô lại, còn cô cố gắng kìm nén cảm xúc của mình thì bí mật chạy ra khỏi cửa. Nhìn vậy anh cau mày, ra lệnh cho phong tỏa sân bay, hừ cô đã về đây còn muốn đi sao, không có cửa đâu.

Cô bắt xe đến sân bay thì... sock toàn tập, có cần khoa chương đến vậy không. Trước mặt cô là hơn 40 sát thủ đứng vây quanh cô, thử hỏi ông trời như vậy thì sao cô chạy được, mà hơn nữa cô đang dùng dịch dung mà?

-Hoàng Thu Ngọc, em nghĩ em chạy được sao hử?

Da đầu cô run lên, không thể nào, tim cô run rẩy đập như vừa cho nó chạy maratong vậy, cái giọng trầm lạnh lẽo đó, là anh, chớp chớp quay đầu lại, khuôn mặt anh tuấn, đôi mắt chim ưng sắc bén làm cô có ý nghĩ chạy, nghĩ là làm cô nhanh chóng tung đòn hất văng ba sát thủ, làm anh khá bất ngờ không hiểu 6 năm qua cô làm cái gì mà mạnh đến như vậy, đích thân anh đuổi theo cô.

Nhưng so cô với anh..... vẫn là một trời một vực, nhanh chóng bị anh cầm hết 4 chỉ làm cô tức nổ đom đóm, mà vắng tục liên tục.

-Cmn Phi Hùng anh không thể nhẹ tay với em một chút sao, em là con gái mà, 6 năm không gặp mà anh không thể nhẹ à hả cái đồ yếu sinh lý.

Mà nói xong cô không biết cô sẽ phải gánh chịu đến thân tài ma đại trong hôm đó. Mặt anh thoáng chốc đen sì, cô nói anh yêu sinh lý được anh cho cô xem anh mạnh mẽ như thế nào. Mấy thủ vệ nghe cô nói mà nén cười, trời lão đại của họ nhìn to cao mạnh mẽ như vậy mà cô bé nhìn như học sinh cấp 3 nói yêu sinh lý sao?

-Này Hoàng Thu Ngọc em quậy đủ chưa, ba mấy tuổi đầu rồi mà vẫn có thể nói vậy sao.

Phụt, hơn ba mươi tuổi, ô ô cái What the fuck, nhìn vậy mà hơn ba mươi, nếu không phải lão đại họ nói thì có đánh chết họ cũng không tin, chẳng lẽ cô gái này là thể loại mãi không già sao, thật ngưỡng mộ cái khuôn mặt búng ra sữa này nha.(nhưng sự thật nó là vậy, hai người bằng tuổi mà chỉ là anh sinh trước cô 4 tháng 2 ngày 5 giờ 13 giây thôi^^)

-Em được lắm em chặn bị thương thức cái mà em gọi là yếu ớt đi.

Kèm theo nụ cười đậm tặc vô cùng. Cô thì lạnh sống lưng, mồ hôi liên tục toát ra, than trời than đất tại sao cái tát hấp ta hấp tấp vẫn chưa sửa được huhu cái mềm hại cái thân rồi.

////////////////////////////////////

Chap mới chap mới vừa thối vừa đọc, nhanh nào+^^+

22. Trùng Phạt

Chap này do ta hungviago1 viết hộ itachi_kangua vì cô nhóc đang ốm nặng.

Một tay nhắc cô một tay nhắc vali của cô sau đó là bịch vút cả người lẫn đồ lên con limosire, bật vách ngăn, tiếp đó nhìn cô thật lâu, cô ôm đi, đó là cảm nhận của anh, cô vẫn như vậy, vẫn rất trẻ con như vậy, vẫn xinh đẹp như thế, đột ngột anh ôm cô thật chặt, như sợ rằng bỏ tay ra cô sẽ biến mất, anh sợ lắm, rất sợ anh sẽ gục ngã nếu cô lại một lần nữa biến mất, những ngày không có cô anh mệt mỏi lắm rồi, khó chịu lắm, đau lắm, anh sẽ không cho cô đi nữa.

Hôn cô, thật lâu cho thỏa nỗi nhớ nhưng, cô bị anh hôn đến cứng đờ, cô cũng rất nhớ anh, chỉ là không thể đáp lại tình yêu của anh, họ vẫn là anh em.... đẩy anh ra, nhưng mà anh ôm quá chặt, cô cố gắng hết cỡ nhưng không được, cô phải đẩy anh ra cô sắp không kiểm soát được rồi, Phi Hùng à cầu xin anh đừng ôn nhu như vậy em sắp không chịu được rồi, sau 15' đấu tranh cô thua, cô không cưỡng lại được sức hút của anh, cô bắt đầu đáp trả vụng về, hai người hôn nhau say đắm như mọi thứ xung quanh quay cuồng, nụ hôn bắt đầu nóng lên theo cấp số nhân, bàn tay anh bắt đầu lục lọi, cởi cúc áo của cô, hôn lên cổ trắng nõn của cô, hai người quần quýt hồi lâu, bỗng cô thức tỉnh, mình đang làm gì vậy, không được, không được như vậy.

-Phi Hùng đừng.

Đẩy mạnh anh ra, anh từ trong cơn mê đi ra, dục vọng 6 năm không được giải thoát đang gào thét, anh đen mặt gầm gừ.

-Em làm cái quái gì vậy?

-Không được đâu Phi Hùng chúng ta là anh em ruột đấy.

-Đừng bao giờ nhắc lại điều đó trước mặt anh, hai chúng ta yêu nhau không gì có thể ngăn cản.

-Đừng chúng ta không có kết quả... ừm ừm

Không để cô nói hết anh đã chặn miệng cô lại bằng nụ hôn cuồng nhiệt, cởi hẳn áo sơ mi của cô ra để lộ xương quai xanh quyến rũ, anh hôn lên cổ từ từ xuống đến ngực cô, vút bỏ bra ngăn cản anh dùng tay xoa lẫn 1 bên, còn bên kia anh ngậm mút, cô không cưỡng nổi phát ra tiếng ngậm nga gợn tình....

(Phụt hết máu mũi rồi, phần còn lại tự suy diễn, ta không biến thái bằng itachi_kangua đâu)

6h sáng hôm sau, sau hơn 10 tiếng lăn đi lăn lại trên giường, cô thì bất tỉnh nhân sự còn anh thì thỏa mái kinh khủng nhìn mặt là muốn rần cho một trận.

(Phi Hùng: chú nói cái gì?

Hungviago1: ực.... em không có lỗi, anh hỏi itachi_kangua nha nó bắt em viết vậy.

Phi Hùng: chú cứ cẩn thận cái bản mặt của chú đấy.

Hungviago1:*gật gật* dạ. * thôi lúc nào khỏi con bé nó rần tới tởm rồi*)

Anh cho người làm lại tất cả khóa phòng, dùng băng dính vân tay để xem cô có phá được không, hơn nữa, chiếc xích chân của cô đã được cải tiến bằng ổ khóa 4 chiều, cộng lực, không thể mở. Anh một lần nữa ép buộc cô, nhốt cô lại trong chiếc lồng hoàn hảo, tất cả cũng chỉ vì anh quá yêu cô mà thôi.

Ya trong vòng 2 tới 3 chap tới mình sẽ là người sử dụng nick này, vì itachi_kangua bị viêm phổi nặng và đã nhờ mình viết hộ. Cảm ơn.

23. Sinh Cho Anh Một Đứa Con Rồi Đi Đâu Thì Đi.(hhh Nặng)

E hèm các người muốn làm hủ nam hủ nữ... ok ta chiều.

Chap này tặng AllenWalker049 vì bạn đã ủng hộ chuyện của tui mình trong thời gian qua, cảm ơn bạn nhiều.

Sáng tinh mơ chim ca ríu rít cô nặng nề ngồi dậy, hix tên Phi Hùng đáng ghét hôm qua hoạt động quá sức làm hạ thân cô đau nhức, xương khớp nhức mỏi, tên heo giống.(anh Phi Hùng mà biết thì như thế nào nhờ hờ hờ)

Cử động một chút thì thấy lạnh lạnh dưới chân, haizz lại nữa rồi, đây là lần thứ 2 anh dùng thứ này để giữ cô lại rồi, nhấc chân ra cô trừng to mắt, trời ạ khóa..... khóa 4 cạnh làm bằng hợp kim titanium nha, hix thế là hết, nhìn lại quần áo trời đã là chiếc áo ngủ mỏng dính còn có hình con mèo nhỏ màu hồng....

-TRẦN PHI HÙNG, ANH LÀ TÊN BIẾN THÁI!

Một tiếng hét rung động núi rừng, anh đang lái xe thì hắt xì thật mạnh xuýt chút nữa phi xuống cống(lambogini mà phi xuống cống thì thế nào? ^^) thầm nghĩ chắc là con mèo nhỏ của anh đang mắng anh vì tội xích cô lại và cái váy ngủ nữ tính đó đó đây mà.(ế đoán khéo ghê ta, căn bản chị Ngọc chị ấy boy quá nên hì)

Đang làm thì có người bê bữa sáng, kiêm bữa trưa vào cho cô, nghĩ thấy mùi thức ăn làm bụng cô réo ầm, hôm qua hoạt động quá sức nên nó thiếu hụt cano, đang chuẩn bị ăn thì cô gái hầu nói cho cô một tin.

-Thưa cô, chủ nhân bảo rằng, cô nên ăn nhiều đu đủ một chút, vòng 1 của cô quá bé, lần không có cảm giác.

Sau đó cười khúc khích ra ngoài, còn cô.... ực mặt nó đen, ôi nó còn đen hơn cả màu đen, thật là.... ĐEN.

-TRẦN PHI HÙNG ANH ĐI CHẾT ĐI.

Hừ ngực cô 34D nha, nó bự vậy mà anh bảo không có cảm giác, vậy sao còn làm cho cô ra như vậy, cô phỉ nhổ anh.

Hắt xì, hắt xì tiểu quý 40' nữa em tiêu chắc rồi, anh thầm nghĩ và ra kế hoạch hành xác cô.

_____40' sau_____

Anh phi vào nhà một cái là mở cửa vèo như gió bay nên phòng, đẩy cửa ra nhìn cô bé đang ngáy ooo trên giường kia mà môi nhếch nên, tiến lại gần cô hôn nhẹ nên môi, nhưng đó chỉ là suy nghĩ ban đầu, vì anh không biết do bị cấm dục lâu nên tiểu huynh đệ rất thèm khát cơ thể cô, chỉ hôn thôi cũng làm hạ thân anh dẫn nở, anh nhẹ nhàng hôn nên cổ cô, trong vô thức cô kéo đầu anh xuống, gọi nhỏ tên của anh.

-Hùng

Anh như bị uống phải dược xuân, hôn cô ngầu ngiên, kéo dần váy của cô nên, nhẹ nhàng xao lấn bộ ngực đầy đặn của cô, cô rên rỉ nhẹ, mặt hồng hồng trông cô giờ thật khả ái, anh nhanh chóng lột bỏ vật cản chớ, nhẹ nhàng tiến vào, vì có vật lạ đi vào cơ thể cô bùng tỉnh.

-Aaaa Hoàng Phi Hùng em ngủ mà anh vẫn nổi thú tính được sao?

-Với em không bao giờ là đủ hì hì.

Hai người quẩn quýt trên giường với đủ mọi tư thế, tiếng xích leng keng cùng tiếng rên rỉ mỹ diệu tạo ra bản nhạc vô cùng kích thích.

_____xuân qua đi, hạ lại về_____

-Anh đúng là dư giả tình lực.

-Anh nói rồi, với em mãi mãi là không đủ.

-Anh cởi khóa cho em được không?

-Em định đi đâu?

-Em nói rồi hai ta không có kết quả đâu, em phải đi thôi.

-Đừng xin em đấy, anh sẽ chết mất.

-Em ưm ưm....

-Sinh cho anh một đứa con rồi đi đâu thì đi.

Và tiếng rên rỉ mê kiều lại tiếp tục vang lên trong căn phòng đó, mọi việc sẽ đi về đâu, họ sẽ được hạnh phúc viên mãn chứ hãy tiếp tục đón xem

24. Muốn Thời Gian Dừng Lại Để Em Mãi Được Bên Anh(h)(s)

Mấy hôm nay anh đi công tác, cô ở nhà một mình thật sự rất buồn chán, chiếc xích lằn này rất dài, đủ để cô từ lầu 2 xuống phòng ăn lầu 1, nhìn ngắm hoàng hôn, cô không biết quyết định ở đây cùng anh có phải quyết định đúng đắn, cô muốn sinh con cho anh lắm chứ, nhưng họ là anh em, cô lo sợ đứa bé sẽ có dị tật, cô rất muốn được đường đường, chính chính yêu anh, nhưng họ vẫn là anh em nên không thể, nghĩ đến đây lòng cô quặn thắt đau đớn, ông trời thật biết đùa lòng người, để cho hai anh em bọn họ yêu nhau như bây giờ, nước mắt long lanh chảy xuống.

Anh nhìn thấy cô, lặng lẽ đến gần cô vuốt đi những giọt nước mắt trên mi cô, ân cần hỏi.

-Sao lại khóc như vậy?

-Phi Hùng tại sao chúng ta lại là anh em chứ huhu

Lòng anh như bị kim châm, kiếm cắn vô cùng khó chịu.

-Tin tưởng ở anh, chúng ta nhất định mãi bên nhau, dù cho là trên thiên đàng hay địa ngục. Em ở đâu anh ở đó, chúng ta mãi mãi thuộc về nhau.

Hôn nên khoe mắt cô, anh ôn nhu nói làm cô cảm thấy như có dòng nước nóng chảy vào tim, thật thoải mái. Dưới người hôn môi anh, đây là lần đầu tiên cô chủ động, sau vài giây bất động anh bắt đầu đáp trả thật cuồng nhiệt, hôn rồi dần dần nó chuyển sang thành lăn lộn, hai tâm hồn hai cơ thể hòa quyện vào nhau, anh hôn xuống đến xương quai xanh, đang chuẩn bị xuống tiếp thì anh bị đẩy ra.

-Khoan đã, em phải đình chính một chuyện.

-? Chuyện gì

-Ngực em 34D tại sao anh giám bảo nó nhỏ? *bộ mặt phẫn nộ*

-Nó vẫn nhỏ, phải nên tầm E thì tốt.

-Anh là đồ biến thái, dâm dê, dê tiên....

-Anh cho em xem nó biến thái cỡ nào.

Anh gặm mút quả đào(tiên) của cô, cô phát ra tiếng rên rỉ nhỏ nhẹ động nòng người, bàn tay không trung thực bắt đầu mò xuống cầm địa mà vuốt ve, xoa nắn, “thuận tay” xé luôn cái váy của cô, lúc mặc đồ cho cô căn bản anh không có mặc luôn cả đồ nhỏ, làn da trắng nõn mềm mại, ngoại trừ bàn tay(học võ mà^^) vuốt ve làm cô bật tiếng rên rỉ, anh đưa ngón tay vào trong cầm địa, có vật lạ xâm nhập làm nhất thời cô không quen, khép chặt lại.

-Thả lỏng ra. *giọng nói quyến rũ có ma thuật làm cô thả lỏng cơ thể*

Anh bắt đầu cử động ngón tay, một luồng khoái cảm lạ lẫm dồn nên làm cô thấy thật thoải mái, ngâm nga, khi thấy hạ thân cô đã ướt đầm, anh từ từ tiến vào, bên trong cô thật mát, làm anh muốn xả hàng ngay lập tức, cố kìm nén không bắn ra anh luận động....

(H đủ rồi ta viết nữa là nhập viện nốt vì thiếu máu đến lúc đấy không ai viết đâu)

-Phi Hùng, nếu em có thai, liệu đứa bé có bị gì không.

-Đừng lo, cho dù có làm sao thì nó là con của anh và em, anh vẫn sẽ thương yêu nó.

-Nhưng em vẫn sợ em sợ một ngày chúng ta lại bị tác ra, em sợ mọi người chỉ chích cười nhạo, em sợ lắm...

-Đừng suy nghĩ nhiều ngủ đi.

Anh ôm cô vào lòng mình, anh hiểu chứ, cô là một người con gái nhạy cảm, cô sẽ không chịu được các lời đồn đại, nhưng không sao, chỉ cần trong đôi cánh của anh, anh sẽ không để ai chạm vào cô.

-Yên tâm, anh sẽ bảo vệ em cả kiếp này cho đến tất cả các kiếp khác.

Nghe được lời nói của anh, cô tràn ngập hạnh phúc, hai người đi vào giấc ngủ, mà nụ cười hạnh phúc vẫn đọng trên môi...

25. Yêu

Anh ngắm nhìn cô, không hiểu tại sao trước đây anh lại có những hành động đó nhỉ, đầu tiên là chuyển từ trường kĩ thuật mà anh thích sang trường kinh doanh mà anh ghét, rồi từ biệt thự 200m2 sang căn gác mái chưa đầy 30m2 thật không hiểu được mà, có lẽ từ lần đầu nhìn thấy con bé va phải anh ngày đó anh đã động tâm rồi.

Ngửi mùi hương từ tóc cô, mùi hoa oải hương thật thơm, nhưng mà tóc cô vẫn cứ để ngắn như vậy, nhìn không nữ tính cho lắm, tóc cô rất mượt nhưng mà lại ngắn quá, anh vuốt thấy không đã, ít nhất nó phải đến hông(@_@ đến đó làm gì vậy), vì quá gần cô lên cơ thể anh bắt đầu có phản ứng, anh cười khổ, anh bị cấm dục lâu quá nên bây giờ cô phải chịu trách nhiệm giúp anh giải tỏa thôi* cười dâm dâm*,vuốt ve tấm lưng lớn là của cô, dần chuyển sang...(tự biết cái đó rồi), cô đang ngủ bị chọc cho bực mình bật dậy, hét âm lên.

-TRẦN PHI HÙNG ANH KHÔNG BIẾT MỆT À?

-Em chạy hơn 11 năm(cả hai lần) anh không được giải tỏa, tuổi thanh xuân của anh trải qua không TD em trách anh? Em nên kiểm điểm trước đi!

-Nhưng mà hơn 1 tháng vừa qua tối nào cũng phải hai ba chục lần (itachi hình như hơi quá rồi@_@) đến lỗi em mệt mà là đi anh vẫn còn tiếp, anh hỏi ai chịu đựng được hả?

-Anh với em bây giờ phải tạo ra người thì phải cố gắng chứ!

-Anh... anh... biến thái, vô sỉ, heo giống, vịt,... ưm ưm

Bực mình anh ăn luôn, không cần hỏi, ăn đến không còn một mảnh đến hơn 3 tiếng đồng hồ mới tha cho cô, để cô nghỉ, tiện nằm xuống ngủ cùng luôn^^, đây là khoảng thời gian tuyệt nhất của anh, đắm chìm trong hạnh phúc và ngọt ngào, nhưng anh vẫn chưa cởi xích cho cô, chỉ lúc ngủ hoặc LT thì mới cởi ra, anh vẫn sợ, cực kì sợ cô sẽ một lần nữa biến mất, anh biết là anh làm như vậy cô không thích vì cô rất lãng động, rất muốn tự do, nhưng anh buộc phải nhốt cô lại như vậy, chỉ như vậy anh mới yên tâm.

Hai lần cô biến mất đã làm anh kiệt quệ lắm rồi, ôm cô trong lòng mà cứ sợ nó sẽ biến mất, mỗi đêm anh luôn bị giật mình nhưng thấy cô trong lòng mình anh mới thở phào ôm cô chặt hơn để chắc chắn không phải mơ. Thứ cấm luyện mà trước anh nghĩ là ngu ngốc và ghê tởm, lúc đó anh nghĩ tại sao con người lại si tình đến như vậy, cứ bỏ đi thì có phải hơn không, bây giờ thì anh mới hiểu, YẾU nó làm con người ta không thể từ bỏ, chỉ cần có đối phương thì làm bất cứ thứ gì cũng xó thể, không có thì cảm giác một ngày dài bằng hàng thiên niên kỉ, khi gần nhau thì ngọt ngào ấm áp, khi bị ép chia lìa thì đau đớn đến từng bộ phận trên từng tế bào.

Bây giờ có được cô, anh vẫn không yên lòng, còn cha còn Lỗ Tấn nữa, liệu họ có cản trở anh không? Còn con của họ sau này, liệu nó sẽ nghĩ sao nếu biết ba mẹ nó là anh em ruột. Nhưng có một điều anh chắc chắn, đó là sẽ mãi mãi không bao giờ buông tay cô.

-Anh yêu em.

Thì thâm vào tai cô và lằm xuống ôm cô thật chặt và đi vào giấc ngủ.

Sắp tới mình sẽ chuyển vào bệnh viện chăm itachi vì con bé bị nặng hơn rồi, haizzz hòng từ bé đã yếu mà cứ thích ăn kem, khổ thể đó còn vạ lây bạn tốt là ta và gia đình no lằng. E hèm vấn đề chính, trong vòng 1 tháng tới 2 tháng mình sẽ rất ít up chuyện nhưng tuyệt đối không drop nên các bạn yên tâm ha, thân @hungviago1.

26. Liệu Đã Có Phải Là Hạnh Phúc Cuối Cùng

Từ đó tới nay đã được 4 tháng rồi, cô dạo này khá là không ổn, thỉnh thoảng bị tróng mặt hay lôn mửa, làm anh rất lo lắng, bảo cô có đi bệnh viện không thì cô bảo là do ăn uống không hợp lý, với cả trước đây cô từng bị đau dạ dày, cô cứ khẳng khẳng nên anh đành phải chịu thôi. Dạo gần đây anh bị cô cho ra rìa, tối bắt anh ra sofa ngủ, không cho anh làm cái đó, haizz cả tuần nay tiểu đệ của anh nó chưa được thỏa mãn nhứt nhối vô cùng, rõ ràng mọi người nói ngoài 30 là tuổi phụ nữ phát dục, vậy ai dãi thích cho anh taijeh sao cô có thể chịu được mà nhốt nah ở ngoaif phòng khách không.

-Ngọc à, Ngọc ơi cho anh vào phòng đi mà, cả tuần nay anh bị nhốt ngoài rồi, khó chịu lắm rồi, đi mà.

-Anh ra ngoài cho em, để con sói như anh trong phòng thì còn lâu em mới được ngủ yên hừ, từ hôm em về anh có đêm nào là không lăn đi lăn lại không, một hai lần còn chịu được, còn anh..... cả chục lần vẫn chưa thỏa.

-Tại em thôi.

-Tại em?

- Em quá dễ thương á, thì tất nhiên anh không dừng được rồi,*dí sát mặt vào mặt cô* chỉ có em mới có thể làm anh mất kiểm soát thôi à.

Cô thoáng đỏ mặt, đẩy anh ra.

-Ngậm cái miệng thối của anh vào cho em nhờ.

- Miệng anh không có thối thử không?

- Thử kiểu gì?

-Như vậy nè.

Nói xong không để cô kịp phản ứng đã hôn cô tới tấp, cả tuần nay anh nhịn rồi nha, tay luồn vào áo cô mà vuốt ve hai quả đào(tiên), đè cô xuống giường xé luôn váy ngủ của cô(sao nó giống SM vậy ta) gặm cổ cô, aizz không trách anh được ai bảo cô mê người vậy làm chi, mút ngực cô tạo ra các dấu ấn thuộc về anh, xua lấn hạ thân cô làm cô tiết dịch ướt đầm, anh cười tà mị.

- Cơ thể em nó nhớ anh này.

-Ngậm miệng thối lại.

Anh nhanh chóng tiến vào, aizz sao nó mót quá vậy, làm anh vừa vào đã muốn bắn rồi(@@), hôn xuống cái cổ trắng nõn của cô, anh bắt đầu vận động, cô rên rỉ động lòng người, nhưng do anh nhanh quá làm cô không chịu được.

-Chậm lại a Phi Hùng chậm lại a.

-Do em bỏ đói lên không chịu được đâu, em làm thì phải chịu trách nhiệm thôi.

-A anh a đồ vô sỉ a.

Tầm vài tiếng sau anh ôm cô chạy nhanh vào bệnh viện , trời ơi đùa anh sao, sau vài lần nên đỉnh tự sướng cô kêu đau bụng rồi hạ thân cô chảy máu làm anh sợ thấy mờ, kêu xe chạy thẳng bệnh viện gần nhất.

- Bác sĩ, cô ấy không sao chứ.

Bác sĩ nhìn chàng trai trước mặt, aizzz trẻ vậy thì cũng khó trách được.

- Cậu làm chồng kiểu gì mà cô ấy có thai mà cậu không điều tiết suýt nữa hại cả bà mẹ lẫn đứa trẻ rồi, may là vào viện kịp thời nên không sao, từ nay lên điều tiết đi, tốt nhất là không luôn hiểu chưa, haizz giới trẻ ngày nay đúng là.....

? Cái Gì Cơ, đứa bé? Cô có thai sao, anh chạy ngay vào với cô ôm cô thật chặt, luôn miệng nói.

-Cảm ơn em Ngọc, cảm ơn em,...

Cô cũng ôm anh khóc, khóc vì hạnh phúc, con của cô và anh, đứa trẻ đang dần hình thành trong bụng cô.

Liệu đây đã là hạnh phúc cuối cùng của họ chưa, chẳng qua biết bao nhiêu chuyện, liệu họ đã có thể có được hạnh phúc vĩnh hằng, sẽ có một gia đình hạnh phúc ngay lúc này, hay họ sẽ bị chia tách một lần nữa, đường đời trắc trở họ có vượt qua được không, hãy tiếp tục theo dõi câu chuyện của cặp đôi oan trái Phi Hùng và Thu Ngọc, hãy cầu nguyện cho họ có thể trải qua các kiếp nạn để đến được với nhau nhé. Thân Itachi kangua.

Đang ốm mà vẫn up chuyên cho các bạn đây, aizz tại cái tội ham ăn mà thành ra vậy, khụ khụ cảm ơn mấy chế đã đọc chuyện của mình nha. :)

27. Kết Thúc Tất Cả(viên Mãn)

e hem đây là cái kết cuối rồi, mình gửi lời cảm ơn đến tất cả mọi người đã ủng hộ bộ truyện của mình trong suốt thời gian vừa qua. anigato mina.

-Trần Phi Hùng, Trần Minh, hai cha con ra đây ngay cho ta.

-Dạ thưa mama

- Vợ à.

-Hừ, hai người giỏi quá ha, thế này là thế nào hả?

Vừa nói cô vừa chỉ về phía phòng của con trai đang có một cô bé tầm 12 đến 13 tuổi đang ở trên, mà cô bé đó là do cậu con trai yêu quý của cô mang về, hơn nữa chồng cô cái tên Trần Phi hùng trời đánh đó lại còn bao che nữa, trời ơi tại sao cô lại có oong chồng với thằng con bá đạo trên từng hạt gạo vậy.

Haizz trải qua biết bao nhiêu chuyện cô bây giờ đã 46 rồi, mà con cô mới có 15 tuổi đã bắt cóc con gái người ta vậy rồi, thật là thừa hưởng tính xấu của ông nội và baba mà.

Chuyện xảy ra là như vậy, trong một ngày trời sanh mây sáng, đẹp trời, ông Trần và Trần Phi Hùng đã xét nghiệm ADN và kết quả là không hề có huyết thống quá là tuyệt, đó là do Trần phu nhân bị vô sinh, vì sợ bị đuổi khỏi Trần gia bà đã giả mang thai và thay thế bằng một đứa bé bà nhận ở một cơ nhi viện. Đó nó là vậy, ông Trần đã đồng ý cho hai người kết hôn, sau khi dẫn cho Phi Hùng một trận vì tội làm cô mang thai trước khi được ông cho phép, haizz khổ thân.

Hai người có một thằng con trai giống y bố, thừa kế luôn cả tính bá bạo và độc chiếm, haizz khổ cho cô bé bị cậu ta nhắm tới đag ngủ trên cái giường xa lạ mà không hề hay biết, haizzz cha nào con lấy mà==

28. Ova(Ngoại Truyện)

Lỗ Tấn, hơn hai nhân vật chính 2 tuổi, cao 1m83, tổng tài hắc đạo Lỗ Thị, một nhân vật hoàng kim của phụ nữ, vậy mà anh lại bị ông bác Trần Tuấn Trạch nghĩ bị gay, nhưng mà khi anh nhìn người con gái bên cạnh bác anh như bị hút hồn vậy, đôi mắt to tròn long lanh, có vẻ nghịch ngợm, khuôn mặt lại có vẻ vô cùng trẻ con và đáng yêu, có chút mạnh mẽ, mái tóc đen nhánh lại cắt kiểu tóc của tom boy, nhưng kết hợp lại tạo ra một khuôn mặt trong sáng, đáng yêu và không kém phần nghịch ngợm cứng đầu.

Yêu cầu của ông bác lại là làm chồng giả của cô bé ấy, khi nghe vậy anh thậm chí không bài xích lại còn vui vẻ, thích thú điều đó làm anh khá bất ngờ, anh cảm thấy muốn cô bé này, một người bầu xích phụ nữ như anh lại muốn có một cô gái, điều này thật lạ, anh đồng ý. Khi nghe chuyện của cô bé và cái tên bạn thừa nhỏ Phi Hùng của anh làm anh khá bất ngờ, cái tên đó anh nghĩ bị gay cơ vì đến anh thỉnh thoảng cũng phải giải tỏa vậy mà hần trong cái tuổi xung mẫn vậy mà không hề chạm vào con gái, thì ra là vì đã có người trong lòng, nhìn vào biểu hiện của cô bé tuy rất nhẹ nhưng anh biết cô bé này cũng có ít nhiều tình cảm với tên đó, haizzz ông trời cũng diên thật để hai đứa là anh em với nhau yêu nhau.

Cô bé phải ở tạm nhà anh, hai người đã làm đăng kí kết hôn nhưng mà..... không được làm gì, mỗi người một giường, khác phòng. Tiếp xúc một thời gian anh càng thấy thích cô bé này, cô bé Thu Ngọc cứ như một chú báo con có lúc dễ thương nhưng lại rất nóng tính anh chỉ ăn vụng thôi cô cầm ngay cái muôi gõ tay anh, đau chết được, còn khuôn mặt thỏa mãn của cô quá dễ thương, càng ngày cảm giác của anh ngày càng phụ thuộc vào cô bé, anh chỉ muốn cô bé luôn vui vẻ, khi nhìn thấy cô cười tim anh nhảy loạn xạ, cơ thể có phản ứng, anh đã thử giải tỏa, nhưng những lúc đó anh lại mong ước người bên dưới rên rỉ là cô, càng ngày ham muốn của anh càng lớn, nhiều lúc cảm tưởng chỉ muốn vô lấy cô mà yêu thương, nhưng anh cố kiềm chế lại cái ý nghĩ dù gì cũng có giấy kết hôn thôi thì cứ làm tới đi, nhưng anh lại lo sợ cô sẽ sợ hãi và hận anh lên thôi, hàng đêm anh chỉ dám vào phòng cô mà vuốt ve khuôn mặt của cô, hôn trộm cô, thật sự anh bị cô bỏ bùa rồi.

Có một ngày, anh như thường ngày vào phòng cô mà nhìn ngắm, nhưng lúc đó miệng cô lẩm bầm gì đó.... Phi Hùng, cái tên đó, là tên hần, cái cảm giác ghen tị và bức bối len lõi khắp người, anh chạy ra ngoài cho gió lùa vào để bình tĩnh, chỉ thoáng qua thôi anh vừa có ý nghĩ chiếm đoạt cô, anh thấy thật kinh tởm bản thân mình, nhưng vậy là cô có tình cảm với Phi Hùng thật sao, nhưng anh vẫn có cơ hội, hai người họ là anh em, không thể đến với nhau được, anh lại ở với cô chung nhà, đúng vậy anh có ưu thế hơn.

Hôm mà cô vừa về đã ôm nấy anh, nah cảm thấy thật vui mừng, tim đập loạn, nhưng nhìn thấy Phi Hùng ở xa thì anh mới hiểu, đó là cô diễn để cho hần từ bỏ, tay xiết chặt, hừ dù bây giờ là giả vờ nhưng anh sẽ biến nó thành như vậy một ngày không xa. Hôm sau anh với cô đến Trần Gia, anh và cô giả làm vợ chồng thật, lúc nhìn thấy Phi Hùng khí chịu anh lại có cảm giác thích thú anh, cái cảm giác chiến thắng được tình địch.

Anh và Bác Trần phải đi công tác trong một tuần, không phút nào anh không nào anh không nhớ cô, nhớ từng chi tiết, một ngày anh có cảm giác có gì đó mất mát đau đớn âm ỷ, cảm giác lo sợ, sợ, sợ cái gì chứ, anh nghĩ ngồi trọt lóe lên suy nghĩ về cô, anh báo với Bác Trần rồi hai người bay về Trung Quốc, vừa xuống xe nghe tiếng hét của cô, anh nghe tiếng trái tim của mình lát vụn anh trể rồi chẳng, chạy lên phòng cô, khi thấy cô bị Phi Hùng cưỡng bạo sự tức giận bao bọc phát anh đánh cho hần một trận tới tở, nếu không phải Bác Trần ngăn cản anh đã đánh chết hần rồi.

Anh và Bác Trần định ngày hôm sau đưa cô đi, thì tối hôm đó Phi Hùng đã đi chước một bước, hần bắt cóc cô, nhưng may mắn anh đã gắn GPS ở bông tai của cô và đuổi theo, đi được 3/4 đường thì thấy cô đi cano gia, mất cô đồ ỉng, lúc đó anh đã biết tình cảm của anh là đơn phương, nó sẽ không được đáp lại.

Trong khi ở Mexico cô như một cái xác không hồn, chỉ ăn và ngủ, còn lại hầu như không làm gì, anh vô cùng xót xa, 6 năm sau khi mà cô quay về bên Phi Hùng, bí mật hoàn toàn phơi bày, anh cũng có thể quên được cô, anh gặp được, một cô gái mà anh phải thấy sợ, aizzz ấy vậy mà anh lại đi lấy bà cô đó làm vợ, nhân tiện cô gái đó mới có 24 thôi, anh bị Phi Hùng và Thu Ngọc nói là trâu già lại còn gặm cỏ non, hix anh bị oan màT_T.

Sẽ có phần 2 vào hè năm nay luôn nha

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-quy-em-chi-co-the-thuoc-ve-toi-ma-thoi>